

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani

na dom dostavljen:	na upravnishču prejemani:
celo leto naprej K 24—	celo leto naprej K 22—
pol leta 12—	pol leta 11—
četrt leta 6—	četrt leta 5-50
na mesec 2—	na mesec 1-90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflcova ulica št. 5 (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izkušnja vsak dan svezor izvenredni medenice in praznično.

Inserati veljajo: peterostopna peti vrsta za enkrat po 16 vin., za dvakrat po 14 vin., za trikrat ali večkrat po 12 vin. Parte in zahvala vrsta 20 vin. Poslano vrsta 30 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.

Upravištvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati i. t. d., to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpolnitve naročnine se ne odna. „Narodna tiskarna“ telefon št. 35.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	za Nemčijo:
celo leto skupaj naprej . . . K 25—	celo leto naprej K 30—
pol leta 13—	za Ameriko in vse druge dežele:
četrt leta 6-50	celo leto naprej K 35—
na mesec 2-30	

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znakna, Upravištvu (spodaj, dvorišče levo), Knaflcova ulica št. 5, telefon št. 35.

Gonja je končana.

Umor prestolonaslednika in njegove žene je dal povod veliki gonji, ki je pa z današnjim dnem pač že končana.

Neposredno po umoru so se zgodili v Sarajevu veliki izgrede. Katoliška in mohamedanska sodrga je dva dni divjala proti Srbom, je demolirala blizu tisoč srbskih trgovin in stanovanj, razbila vse, kar ji je prišlo v roke, in kradla in kradla. Posebno so se odlikovale katoliške dame sarajevske, kakor bi hotele dokazati, da res zaslužijo tisti slabi glas, ki ga splošno uživajo.

Tudi ko je Caserio umoril francoskega prezidenta Sadi Carnota, so se v Lyonu zgodili izgrede proti Italijanom, a javna oblast jih je v par urah zadušila. V Sarajevu pa, kjer je toliko redarjev in orožnikov, vojakov in detektivov, je ropanje trajalo dva dni, in kako se je ropalo, se lahko sklepa iz tega, da je vlada tretji dan razglasila naglo sodbo. V Sarajevu ni izpolnila vlada svoje dolžnosti in uspeh tega je, da je vsa Evropa ogorčena in da se je med Srbi in Avstrijo obstoječe nasprotje silno poglobilo.

Tudi v Zagrebu je klerikalna pravaška stranka priredila izgrede in vodja te stranke je s posebno brzotavro na dvorno pisarno poskusil provzročiti oblastveno gonjo proti Srbom.

Krščanski socialci na Dunaju so tudi vzpizorili izgrede in demonstracije. Žalosti nad umorom prestolonaslednika ginjeni patrijotje so napadli c. kr. policijo, jo obmetavali z opeko in petardami, a čim je policija hotela razgrajati razgnati, so zapeli — cesarsko pesem, nakar se je uboga policija morala umakniti. Dunajska sodrga bi bila posebno rada napadla ruski in srbski konzulat, vendar, da bi to vsa obstoječa nasprotja silno poostro.

Umor prestolonaslednika ni sa-

mo grozen zločin, ki ga obsoja ves svet, nego je tudi hud udarec za državo. Najuglednejši gospodarski časopis avstrijski pravi celo, da je umor prestolonaslednika nekaj drugi Kraljevi gradec in da so strelci nezrelega dijaka postali usodni za monarhijo.

Preiskava zaradi umora prestolonaslednika še ni končana in uradno se je razglasilo, da so vse vesti, ki so se razširjale kot rezultat preiskave, izmišljene in neresnične. Nič se torej ne ve, če imamo opraviti z zločinom nekaterih posameznikov, ali z večjo zaroto, če je atentat bil zasnovan v Bosni ali če je v zvezi z gotovimi belgrajskimi krogi. O tem, da so gotovi krogi na Srbskem pripravili posegati tudi čez mejo in se posluževati bomb, o tem pač ni dvoma, saj nam to kaže zgodovina. Macedonije in Stare Srbije v zadnjih dvajsetih letih.

Nihče ne ve, kaj bo preiskava dognala, a toliko je danes že gotovo, da se je vprizorjena gonja na vojno proti Srbiji izjavila.

Merodajni krogi nečajo vojne brez vzroka, brez dokazov, da je Srbija res sokriva na storjenem atentatu, ker pač vedo, da bi taka vojna provzročila evropske komplicacije. Za zdaj je konec gonje in ta ni prinesla pričakovanega rezultata. Merodajni krogi se niso dali zapeljati v prenaplajene korake, ki bi znali monarhijo zaplesti v največjo vojno in narodi so jim za to hvaležni.

Po atentatu v Sarajevu.

Cesar svojim narodom.

Cesar je izdal kot odgovor na mnogobrojne izjave sožalja na svoje narode sledeče pismo, katerega posredovalec naj bi bil ministrski predsednik:

Ljubljani, 6. julija 1914.

Globooko potr sem pod vtiskom nesrečnega dejanja, ki je iztrgalo Mojega iskreno ljubljenega nečaka iz resnemu izpolnjevanju svojih dolžnosti posvečenega delovanja na strani njegove blagodušne, v uri nevarno-

sti zvesto pri njem vztrajajoče soproge in je spravilo Mene in Moj rod v najbrdkejšo žalost.

Če Mi more biti v tej bridki bolesti kaj v tolažbo, so to nešteti dokazi vroče naklonjenosti in odkritosrčnega sočustva, ki so Mi došli v ravno preteklih dneh iz vseh krogov prebivalstva.

Zločinska roka Me je oropala ljubega sorodnika in zvestega sodelavca, ki je oropala otroke potrebne varstva, ki so komaj odrasli najnežnejši starosti, tega, kar jim je bilo drago na zemlji, in je nagromadila neizrečno bol na njihove nedolžne glave.

Blaznost male čete zapeljancev pa ne more omajati svetih vezi, ki vežejo Mene in Moje narode, ne more seči do čustev iskrene ljubezni, ki so se izrazila Meni in dednemu vladarskemu rodu iz vseh delov monarhije nanovo na tako ganljiv način.

Šest in pol desetletij sem delil s svojimi narodi žalost in veselje, tudi v najhujših urah vedno svesti Si svojih vzvišenih dolžnosti in odgovornosti za usodo milijonov, za katere sem Vsemogočnemu odgovor dolžan. Nova bridka izkušnja, ki jo je prisodila človeškemu umu nedvomna božja volja Meni in Mojim, bo pa potrdila v Meni sklep, da vztrajam na poti, ki sem jo spoznal za pravo, do zadnjega zdihljaja, v blagor Svojim narodom. In če bom mogel zapustiti nekdanj zastavo njihove ljubezni kot najdražje volilo Svojemu nasledniku, bo to najlepše plačilo Moji očetovski skrbi.

Naročam Vam, da razglasite Moje iskreno zahvalo vsem, ki so se postavili v teh dnevih polnih žalosti v potrjeni zvestobi in udanosti okoli Mojega prestola.

Na Dunaju, dne 4. julija 1914.

Franc Jožef s. r.

Stürgkh s. r.

Cesar armadi.

Cesar je izdal nadalje tudi sledeče armadno povelje ob enem tudi za vojno mornarico:

Njegova c. in kr. visokost, general kavalrije in admiral nadvojvoda

Franc Ferdinand, generalni inspektor celokupne oborožene moči, je podlegel ostudnemu atentatu na svojo življenje; v globoko občuteni žalosti obžalujem ob enem s celo Svojo oboroženo silo pokojnega, čegar zadnje delovanje je veljalo še izpolnjevanju dragih mu vojaških dolžnosti.

Njegovo zadnje povelje se je obračalo še na zavedne čete, ki streme v Bosni in Hercegovini zvesto in z veseljem po popolni izvežbanosti.

Kakor visoko je bilo mesto, ki sem je rajnemu v Svoji vojski na kopnem in na morju podelil, tako visoko je tudi on razumeval prevzeto nalogo. Sredi iz veselega delovanja so ga nam iztrgali. Žalujemo se klanjamo nepojmljivi volji Vsegamogočnega, ki je zahteval od Mene, Moje vojske in domovine neizmerno žrtev.

Vendar ne opuščam upanja na dobro bodočnost, prepričan, da bo našla monarhija v vseh težavah, ki nas morda še čakajo, svojo zaščito v hrabri udanosti in v neomajni zvestobi vojske Avstro-Ogrske.

Dunaj, 4. julija 1914.

Fran Josip m. p.

Atentatorji in atentat.

Kakor se sedaj izve, je bil pri demonstracijah v Stolcu umorjen eden izmed demonstrantov, neki Srb. V Sarajevu so aretirali v petek zopet nekega stavca, pri katerem so našli orožje in patrone. Budimpeštanski listi nadaljujejo svoja senzacionalna razkritja. »Esti Usszag« poročala razkritja. »Esti Usszag« poročelnik od bosansko-hercegovinske meje brzotavro obvestilo, da je prekorajilo mejo 50 kot Turki preoblečenih srbskih četašev, ki imajo nalogo izvršiti atentat na ječo, da s tem preprečijo, da bi zaprti atentatorji kaj priznali. Preiskave glede atentata baje niso privedle po budimpeštanskih fantazijah samo do majorja Milana Pribičevića, marveč segajo še mnogo višje, do generala Jankovića, ki je predsednik Narodne Obrane. Med balkansko krizo, ko je bila napetost med Avstro-Ogrsko in Belgradom zelo velika, so našli v strugi Save pri občini Brčki 20 bomb. Pa-

pir, v katerem so bile bombe zavite, je bil oficijalni papir arzenala v Kragujevcu. Na kosih tega papirja so našli tudi podpis nadporočnika Arzena Jovanovića.

Bombo atentatorja Grabesa so baje našli v klosetu na stanovanju njegovega strica. Do sedaj so baje dognali, da je bilo na atentatu udeleženih 9 oseb in sicer: Prinčip, Cabrinović, učiteljskičnik Danilo Jelić, učitelj Palavetra, časnikarja Vasiljević in Jeftić ter dij. Cubrilović in Spirić. Aretirali so tudi nekega dijaka Aleksandra Sijarića o katerem sumijo, da je bil v zvezi z atentatom. Tudi sicer nadaljujejo z aretacijami ter so v Gorazdi aretirali srbskega popa Goževića.

Vojaške odredbe v Bosni.

Korni poveljnik XV. armadnega zbora v Sarajevu je izdal povodom atentata povelje, v katerem pravi med drugim tudi sledeče: »Tudi v tem težkem trenutku ne smemo biti malodušni. Delati hočemo neumorno na tem, da vzbujamo in gojimo oni duh, ki je bil doslej vedno po pravici ponos in tradicija armade, ki je zaščitnica države. Naj vedo ostudni morilci, pred vsem pa oni, ki se skrivajo za njimi, da ne bodo nikdar dosegli svojih temnih ciljev. Za to bo skrbela naša, njegovemu veličanstvu in naši domovini vedno zvesto vdana armada in spontani izbruh patriotizma ne samo v tej deželi, marveč v vseh delih naše prostrane države dokazujejo, da smo v teh stremiljenjih s svojimi sodržavljeni edini. Zvesti do smrti! Bodi tudi za prihodnost naša deviza.«

Armadni inspektor v Sarajevu je odredil, da se v 15. in 16. armadnem zboru do preklica ne bodo dovoljevali dopusti za časa žetve. Tudi morajo ostati vsi generali in poveljniki do preklica na svojih mestih. Že dovoljeni dopusti častnikov so bili preklicani.

Pogrebne svečanosti.

Dejstvo, da so se gospodje in dame avstrijske in ogrske visoke ari-

LISTEK.

Arsène Lupin uide.

(Dolge.)

Dva dni pozneje je objavil Echo de France, ki je očitno postal oficijelni glasnik za podjetja Arsène Lupina — govorili so, da je eden glavnih njegovih komandistov — Echo de France torej je objavil najnatančnejše posameznosti o tem poskusu ubega. Celo besedilo pisem, ki sta jih izmenjala jetnik in njegova skrivnostna prijateljica, sredstva, ki sta jih uporabljala za to dopisovanje, skrivada policije, sprehod po boulevardu Saint — Michel, — dogodek v kavarni Soufflot, vse je bilo razkrito. Vedelo se je, da preiskava nadzornika Dieuzyja pri natakarih restavracije ni dovela do nikakega uspeha. Zvedelo se je po vrhu tega še za to presenetljivo okolnost, ki je dokazovala neskončno raznovrstnost pripomočkov, s katerimi je ta človek razpolagal: kaznilniški voz, v katerem so ga prepeljali, je bil od konca do kraja ponarejen, njegova banda ga je bila podtaknila na mesto enega izmed šestih vozov, ki so sicer služili jetniški upravi.

Nikdo ni več dvomil, da Arsène Lupin v kratkem pobegne. Sicer je pa on sam svoj beg naznanjal v kategoričnih besedah, kakor je dokazoval odgovor, ki ga je dal dan po dogodku gosp. Bouvierju. Sodnik se je

namreč norčeval iz njegovega poraza. Tedaj ga je Arsène pogledal in mirzo pripomnil.

»Poslušajte dobro, gospod, in verjemite mi na mojo besedo: ta poskušeni beg tvori del mojega načrta za beg.«

»Tega ne razumem,« posmehoval se je sodnik.

»Nepotrebno je, da razumete.«

In ko je sodnik tekom tega zaslišanja, ki je v celem obsegu izšlo v predalih »Echo de France«, hotel nadaljevati svojo preiskavo, je vzkliknil Lupin z ozlovoljenim obrazom:

»Moj bog, moj bog, čemu? Vsa ta vprašanja nimajo nikakega pomena!«

»Kako, nikakega pomena?«

»Seveda ne, ker se ne nameravam udeležiti svojega procesa.«

»Vi se ne nameravate udeležiti...«

»Ne. To je fiksna ideja, nepreklicen sklep. Ne udam se nikakor.«

Tako zagotovo, nerazložljive indiskrecije, ki so se dogajale vsak dan, so drzile justico in jo spravljale iz ravnotežja. Bile so tu skrivnosti, za katere je vedel edini Arsène Lupin in katerih razširjanje naravno ni moglo izhajati od drugod, kakor od njega. Toda v kakem namenu jih je odkrival in kako?

Zaprli so Arsène Lupina v drugo celico. Nekega večera so ga prepeleli v spodnje nadstropje. Tedaj je tudi sodnik zaključil preiskavo ter predložil zadevo svetlovalstveni zbornici, da dvigne obtožbo.

Nastala je tišina. Trajala je dva

meseca. Arsène jo je prebil ležeč na svoji postelji, obraz skoro vedno proti zidu obrnjen. Sprememba celice ga je očitno potrla. Svojege advokata ni hotel sprejeti. Komaj je spregovoril nekaj besed s svojimi stražniki.

V zadnjih štirinajstih dneh pred procesom je nekako oživel. Tožil je, da mu primanjkuje zraka. Pustili so ga iti zgodaj zjutraj na dvorišče, ob strani oba moža.

Radovednost občinstva pa ni prav nič ponehala. Vsak dan je bilo slišati vest o njegovem begu. Skoro želeli so, da uide, tako je njegova osebnost, njegov polet, njegova veselost in zabavnost, njegova duhovita iznajdljivost in skrivnost njegovega življenja ugajala množici. Arsène Lupin mora uiti. To je neizogibno, od usode določeno. Čudili so se celo, da se toliko časa mudi. Vsako jutro je načelnik policije povpraševal svojege tajnika:

»Ali še ni odšel?«

»Ne, gospod načelnik.«

»Torej odide jutri.«

In dan pred obravnavo je prišel v pisarno »Grand Journala« neki gospod, vprašal po sodnem poročevalcu, mu vrgel svojo vizitnico v obraz in se hitro oddaljil. Na karti pa so bile napisane sledeče besede: »Arsène Lupin drži vedno svoje obljube.«

V takih okoliščinah se je otvorila razprava.

Navaj je bil velikanski. Vsak je

hotel videti glasovitega Arsène Lupina in že vnaprej okusiti način, kako se bode norčeval iz predsednika. Odvetniki in uradniki, časnikarji in odličniki, umetniki in dame iz najboljših krogov, ves Pariz se je gnetel na klopetih razpravne dvorane.

Deževalo je, zunaj je bil mrachen dan, le slabo je bilo razločiti. Arsène Lupina, ko so ga stražniki pripeljali v dvorano. Sicer pa njegovo neokretno obnašanje, način, kako je skoro padel na svoj sedež, njegova ravnodušna in pasivna nepremičnost, niso ravno delovale v njegov prilog. Opetovano ga je njegov zagovornik — eden maitre Dauvalovih tajnikov, ta sam je namreč vloga, na katero je bil omejen, smatral za sebe nevredno — poskusil nagovoriti: Toda Arsène je zmajal z glavo in molčal.

Ko je zapisnikar prebral obtožnico, je izpregovoril predsednik:

»Obtoženec, vstanite! Vaše ime, priimek, starost in poklic?«

Ker ni dobil odgovora, je ponovil:

»Vaše ime? Vprašam vas za vaše ime.«

Okoren in izmučen glas je v odsekanih besedah odgovoril:

»Baudru, Désiré.«

Nastalo je mrmljanje. Toda predsednik je nadaljeval:

Baudru, Désiré? Dobro, zopet novo ime. Ker je to že skoro osmo ime, ki si je pridevilete in ker je isto brez dvoma izmišljeno, kakor druga imena, držali se bomo, če vam je prav, imena Arsène Lupin, pod katerim ste najbolje poznani.«

Pogledal je v svoje zapiske in zopet povzel besedo:

»Kljub vsem poizvedbam namreč ni bilo mogoče vaše identitete dognati. Vi predstavljate v naši moderni družbi ta zares originalni slučaj, da nimate nikake preteklosti. Mi ne vemo, kdo da ste, odkod prihajate, kje ste preživeli svoja otroška leta, kratko, ničesar. Vstali ste naenkrat, temu bodo tri leta, iz bogzna kakega milijaja ter od prvega početka nastopili kot Arsène Lupin, to je kot čudna zmes nadarjenosti in pokvarjenosti, nemoralnosti in velikodušnosti. Podatki, ki jih imamo iz časov pred to dobo, so več ali manj ugibanja. Verjetno je, da neki Rostat, ki je pred osmimi leti delal ob strani prestidigitatorja Dicksona ni bil nikdo drugi, kakor Arsène Lupin. Najbrže ruski dijak, ki je pred šestimi leti obiskoval kliniko doktorja Altierja v bolnici Saint — Louis in pogosto presenetil učitelja po duhovitosti svojih hipotez o bakteriologiji in drznosti svojih eksperimentov, ni bil drugi kakor Arsène Lupin. Enako Arsène Lupin, profesor japonskega bojevanja, ki se je naselil v Parizu precej prej, kakor se je tu govorilo o dju — jitsu. Arsène Lupin, kakor domnevamo, dirkač na kolesu, ki si je priboril veliko razstavno darilo, pobral svojih 10.000 frankov in se ni več prikazal. Arsène Lupin mogoče tudi tisti, ki se rešil toliko ljudi skozi malo lino bazarja de la Charité... in jih okradel.«

(Dolge prihodnje.)

stokracije pridružili pogrebni sprevedu na Dunaju, se baje v dvor-
skih krogih ne smatra kot demon-
stracija. Aristokrati so hoteli biti sa-
mo priče tega spreveda ter ga spre-
miti na tej poti. Za kak protest proti
odredbam glede spreveda ni bilo po-
voda. Pokazalo pa se je, da ceremo-
niji, ki imajo svoj izvor v časih Kar-
la VI., celo visoka aristokracija ne
pozna več. Po teh ceremonijah je
imel prestolonaslednik spreved III.
razreda. I. razred je samo za cesarja,
II. razred pa za cesarico.

Ko so se udeleženci pogreba od-
peljali, je vzbujal na kolodvoru po-
sebnopozornost neki gospod v črnem
smokingu in s črnim slamnikom, ki
so ga vsi navzoči spoštljivo pozdrav-
ljali. Govoril pa ni z nobenim. Po-
zneje je dospela na kolodvor nad-
vojvodinja Marija Terezija. Stopila
je k njemu in se z njim razgovarjala
tudi še, ko je bila že vstopila v vlak.
Sedaj šele so v gospodu spoznali biv-
šega nadvojvodo Ferdinanda Karla,
sedanjega Ferdinanda Burga. Ko se
je začel vlak pomikati, je nadvoj-
dinja poljubila roko, potem pa je za-
mišljeno obstal ter se nemo obrnil
proti vlaku, ki ga je odpeljal v Linc.
V Pöchlarnu je vladala za časa po-
greba med funkcionarji politične
uprave silna nervoznost. Vse ulice so
bile zaprte. Prebivalstvo ni smelo
že dvanajst ur pred pogrebom na ulice.
Kogar niso poznali, tega so areti-
rali. S fotografičnim aparatom se ni
smel nikdo pokazati na cesti. Tujce
v hotelih so stražili orožniki, da se
niso ganili iz sob. Sploh se je kazala
vseh odredbah izredna nervoznost.
Orožništvo je zapustilo Pöchlarn.
Domačini in tujci smejo zopet na ce-
sto. V sled pretirano strogih varnost-
nih odredb je orožništvo zadržalo
tudi dva visoka gosta, ki sta se hotela
udeležiti pogreba.

Sirote.

Posebno ganljivo je bilo svidenje
nadvojvode Karla Frana Josipa in
nadvojvodinje Zite z osirotelimi
otroci bivšega prestolonaslednika.
Prvi, ki je mogel govoriti, je bil princ
Maks, ki je rekel: »Srečen sem, da
sem očetu napravil še veselje, da je
videl moje dobro izpričevalo.« Ko
so spravili otroke zvečer v posteljo,
je zopet rekel princ Maks: Mama bi
bila gotovo zblaznela, če bi bila osta-
la sama živa. V soboto popoldne so
otroci obiskali cesarja v Schönbrun-
nu. Na poti od kolodvora do Schön-
brunna so stali Dunajčani, ki so si-
rote pozdravljali. Nekako ob trideset
na 3. so dospeli otroci k cesarju, kjer
so ostali delj kakor pol ure. Tudi na
povratku v Belvedere je ljudstvo si-
rote živo pozdravljalo.

Protisrbske demonstracije na Du- naju.

Pri dosedanjih protisrbskih de-
monstracijah na Dunaju je bilo v ce-
lem samo 19 oseb aretiranih, in še te
samo zaradi javnega nasilstva proti
stražnikom in zaradi razžaljenja stra-
že. Tudi v soboto se je zbralo v bližini
srbskega poslaništva mnogo ljudi,
večinoma radovednežev. Policijske
patrulje ne puste ljudem, da bi se
ustavljali. Zvečer so imeli krščanski
socijalci v bližini srbskega poslani-
štva shod.

Kako je bilo v Bosni?

Iz Konjice v Bosni nam piše
slovenski potnik: »Radi strašnega
atentata na prestolonaslednika je tu
vse grozno razburjeno. Od fanati-
kov, v prvi vrsti od frančiškanov na-
hujskani Hrvati in muslimani prireja-
jo hrupne demonstracije, nosijo v
sprevedih cesarske zastave in slike,
napadajo pod vodstvom duhovščine
srbske hiše in cerkve ter jih demoli-
rajo. Nepopisno razburjenje je po ce-
li Bosni in Hercegovini. Dva dni že
trajajo izgrezi, demonstrante ščiti
vojaštvo. Ubogi Srbi so brez vsakega
varstva. V Sarajevu samem je škoda
čez deset milijonov. Koliko je škoda
po deželi, se niti približno ne
ve. Najžalostnejše je, da se pri takih
izgredih nosijo cesarske zastave in
slike, oblasti očividno podpirajo de-
monstrante in takoj aretirajo vsakega
Srba, ki v skrajni sili in smrtnem
strahu misli na lastno obrambo. Uso-
depolna razburjenost se je polastila
prebivalstva, po deželi groze pokolji
in požigi. Danes (2. julija) bo tudi tu
proglšen preki sod, upati je, da se
nevarnost anarhije zmanjša, a vtisi,
ki so jih ti dogodki napravili, in po-
sledice so prežalostni. Slovani se v
svoji slepoti koljejo med seboj, Nemci
in Madžari pa se smejejo v pest.
Značilno je, da je po strahovitem
atentatu na prestolonaslednika in nje-
govo soprogo opaziti pri Slovanih
resnično žalost in potrto, pri tu-
jkajšnjih drugorodcih pa neko čudno
razpoloženje, ki si ga ni mogoče raz-
lagati. To se opaža ne samo tu v Kon-
jici, marveč tudi povsod drugod.«

Tirolski deželni zbor.

V svoji petkovi seji, ki je trajala
do 1. ponoči, je rešil tirolski deželni
zbor razne predloge glede subvencij
za gospodarske institucije in učne
zavode in za društva. V sobotni seji
se je bavil deželni zbor v tajni seji z
zvišanjem plač deželnim uradnikom.
V javni seji je bilo na dnevnem redu
tretje branje šolskega zakona in de-
bata o finančnem zakonu.

Klavern izgovor.

Uradna bolgarska brzojavna ko-
respondenca noče ničesar vedeti o
protidinstičnih demonstracijah na
dan obletnice izbruha vojne med Sr-
bijo in Grško na eni ter Bolgarsko na
drugi strani. Uradno poročilo pravi,
da je dan potekel popolnoma mirno.
Prišlo je samo do demonstracij dija-
kov radikalne stranke. Trije poslan-
ci skrajne leve so izrabili svojo
imuniteto, da so v ostrih govorih na-
padli vse dosedanje vlade in kralja.
Ti govori pa so ostali brez učinka.

Bolgarska in Romunska.

Bolgarsko zunanje ministrstvo
je izročilo romunskemu poslaništvu
verbalno noto, v kateri obžaluje ne-
srečni dogodek na meji ter sporoča
poslaništvu, da je bolgarska vlada
pripravljena imenovati sporazumno
z romunsko vlado člane za mešano
komisijo, ki naj dogodek na mestu
preišče ter konstatira, kdo je odgo-
voren za te dogodke.

Napetost med Grško in Tur- čijo

Iz Carigrada poročajo, da so do-
bile v turških vodah se nahajajoče
grške ladje povelje, da se vrnejo do
11. t. m. v Pirej. Če bi grške ladje do
tega dneva ne mogle skozi Dardane-
le, naj se ustavijo v kakem drugem
pristanišču, nikakor pa ne v kakem
turškem pristanišču.

Revolucija v Albaniji.

V Draču.

»Quousque tandem?« Neverjet-
no dolgo sedi knez Viljem v Draču.
Vedno pravijo, da se ni nič izpreme-
nilo. Kakor je to žalostno, da se al-
banska stvar ne gane ne na desno, ne
na levo, kakor je še bolj žalostno, da
se ravno zaradi tega troši v veter
tuji denar in da še ni pričakovati
konca temu razsipanju, za kneza Vi-
ljema bi bilo to dejstvo vendar lahko
razveseljivo. Rekel bi sedaj lahko:
»Glejte me, kako dolgo sem se dr-
žal in držal bi se še lahko, končno bi
tudi lahko zmagal, kaj to meni, —
»Pappenstiel«, pa ne maram preliva-
ti plemenite albanske kri. Zato zbo-
gom sinja Adria, zbogom gostoljub-
ne albanske gore, zbogom Drač, ti
prestolica vseh čednosti, ti skrinja
miru!« Še drugače bi lahko rekel,
zapuščajoč albanski prestol. Je to
stara prislovica: »Fortuna favet fa-
tuis«, samo bedaki imajo srečo in
»fortuna sortes metuit«, jaz sem bil
hraber, sem bil junak, zato nisem
imel sreče. Smelo je zaupal knez
Viljem v božjo milost, zakaj bi ne
spoznal svojega greha in vzkliknil s
cesarjem v Favstu:

»Die Sünd' ist gross und schwer, wo-
mit ich mich beladen;
Das leidige Zaubervolk bringt mich
in harten Schaden?«

Toda ne, on še upa na pomoč
dunajskih pouličnjakov in na pomoč
Prenk Bib Dode. Tudi pet italijanskih
izstradanih desetnikov je prišlo, se-
daj je albanska domovina rešena!
Kadar bodo imeli v Draču 500 Dunaj-
čanov, hoče baje major Kroon juna-
ško udariti na vstaše, ki jih cenijo še
vedno na tisoče in tisoče, toda samo
zato bo udaril, da bodo Dunajčani
pokazali, da znajo tudi oni junaško
bežati. Veliko vprašanje pa je še, če
bo sploh prišlo do tega, ker že živ
krst knezu ničesar ne kreditira več.
Knez bi se moral sicer že sedaj obrni-
ti do haaškega sodišča in oddati
ključke Albanije, ker je znano, da pre-
segajo pasiva Albanije njena aktiva.
Napovedati bi moral konkurz. Na-
vdušeni albanski nacionalci so kne-
zu že povedali, da bodo šli rajši k
vstašem, če jim knez ne bo zopet
napolnil lačnih žepov. Od kod bo po-
tem jemal za dunajske lačbenbe-
gerje?

Prošnje za pomoč.

Turkan paša, takozvani ministr-
ski predsednik, se potika po svetu in
išče za kneza pomoči pri velesilah.
Zlasti ga zanima, če velesile še ved-
no vztrajajo na tem, da se ohrani av-
tonomna Albanija. Spoznal je baje, da
avstrijska vlada svojega stališča še

ni izpremenila. Tudi hoče dati Av-
stro-Ogrska knezu baje priliko, da
organizira vojsko. Dali bi mu vojake
iz Skadra, da mu večbajo njegovo ar-
mado. Če se knezu do sedaj tudi še
ni posrečilo, da bi bil ustanovil cen-
tralno oblast za Albanijo, vendar po
njegovem mnenju ni izključeno, da si
bo vendar utrdil svoje stališče. Edi-
nost velesil je veliko pomirjenje za
kneza. O odposlanju čet v Albanijo
pa ne more biti govora. Jasno zna-
menje, da Esad paša ni hotel uslišati
prošenj kneza, je, da Turkan paša
pravi, da ne ve ničesar o kaki po-
dobni misli ministra Turtulisa. Še
bolj pa osvetljuje Esadovo naklonje-
nost knezu dejstvo, da se hoče odpe-
ljati v Pariz, da se izogne kneževim
nadlegovanjem.

Štajersko.

Z Vranskega. Častnim članom
»Savinjskega učiteljskega društva«
je bil izvoljen gosp. Simon Meglič,
nadučitelj v pokouju in posestnik na
Vranskem.

Iz Celja. Na tukajšnji višji gim-
naziji se je končalo šolsko leto v so-
boto 4. julija na običajen način. Iz iz-
danega samonemškega letnega poro-
čila posnemamo, da je bilo koncem
tega šolskega leta na zavodu 19 red-
nih in 3 pomožni učitelji; med njimi
sta samo dva Slovenca, profesor slo-
venščine Suhač in katehet Kar-
dinar. Učencev je bilo 291; k temu
številu pa ni prišteti še 11 deklic.
Med dečki je bilo 80 Slovencev, 2
Čeha, 1 Hrvat in 208 Nemcev; med
deklicami 3 Slovenke in 8 Nemk. V
višji gimnaziji je bilo 63 Slovencev.
Veliko število Nemcev si je razlagati
iz tega, da je v Celju nemški dijaški
dom, v katerega vabijo dijake iz cele
nemške Avstrije. Ako bi sešli slo-
venske dijake samostojnih nemško-
slovenskih gimnazijskih razredov v
Celju in pa višje gimnazije, bi se se-
veda videlo, da bi imela slovenska
višja gimnazija v Celju neprimerno
večji obisk kot nemška še s pomočjo
dijaškega doma. Učni uspeh višje
gimnazije je povsem; povojno je iz-
delalo 205 dijakov, z odliko 31; 28 jih
je padlo in 24 dijakov ima ponavljalni
izpit. Na uvodnem mestu letnega po-
ročila je priobčen prav dolgočasen
govor prof. Iranška o bitki pri Lip-
skem. Ustmenji zrelostni izpiti se vr-
šijo na višji gimnaziji od 10. do 15. ju-
lija; prišlo se je 35 kandidatov,
med njimi 14 Slovencev. V letnem
poročilu nas je interesiralo tudi, da je
inspiciral veronauk kanonik Mai-
ze in iz Maribora; ali se ta gospod se-
daj tako piše ali pa ga je tako samo-
lastno prekrstil ravnatelj Prof? —
Na slovenski gimnaziji je bil učni
uspeh, kakor slišimo, zelo povojen.
Od 200 dijakov so padli samo 4. Let-
no poročilo vsled stavke v Zvezni ti-
skarni ni izšlo.

Iz Žalca nam poročajo, da se dr-
žava pogaja za Lappove premogov-
nike v Zabukovci pri Grižah in v
Škalah pri Velenju.

Iz Maribora. »Marburger - Zei-
tung«, ki jo mora drugače državno
pravdnštvo prav pogosto zaplenjati
zaradi vsenemških člankov proti di-
nastiji in armadi — se hoče menda
sedaj rehabilitirati z izmišljevanjem
in priobčevanjem najordinarnejših
denuncijacij o Slovincih. Znameniti
so tozadevno zlasti njeni uvodniki,
katere ponosno podpisuje urednik
Jahn sam; njih znamenitost pa obsto-
ja samo v tem, da kažejo toliko hudo-
bi je in pokvarjenosti, kakor je ni naj-
ti pri nobenem časopisu »barbar-
skih« Jugoslovanov. Na posamezne
denuncijacije v »Marb. Zeit.« niti ne
bomo odgovarjali več; je škoda
truda in papirja. Ljudem, ki jim veru-
jejo, se itak ne da več pomagati.

Od Sv. Trojice v Slov. goricah
nam pišejo: Te dni se je od nas stal-
no poslovljalo gosp. dr. Alojzij Kraigher.
Ta izguba ne zadene le naše fare, am-
pak globoko jo občutijo prebivalci
velikega dela Slovenskih goric: bil
je splošno priljubljen in visoko spo-
štovan zdravnik daleč naokoli. Nje-
gova spretna in večša roka je pogo-
dila in pomagala povsod in zato je
ljudstvo od blizu in daleč kar vrelo
k njemu. Želimo vrlému možu iz sr-
ca, da bi na novi postaji našel isto
zdravniško srečo, pa tudi zadovolj-
nost, ki mu je Sv. Trojica ni mogla
dati.

Sv. Vid pri Ptuj. Zanimivo je,
da je sv. vidski župnik, ki se šteje k
zavednim Slovincem, naročnik »Pet-
tauer - Zeitung«! Zakaj neki?

Iz Ormoža. (Pod straho-
vlado švabskih prenapre-
težev). Med našimi ljubimi nem-
škutarskimi someščani zavidalo je
zadnje dni mnenje, da so ormoški
Slovenci krivi tragične smrti našega
prestonaslednika. Sklenili so se to-
rej nad Slovenci na poseben način
smeiti in so pri škoričih naročili že
»frabir«. Razširili so pretehtki torki
po Ormožu v znamenito vest, da
pride na večer v Ormož najmanj 200

graških buršakov in drugih takih lu-
di in da bodo ti polomili na sloven-
skih hišah vsa okna in sploh priredili
zoper Slovence kar najhujšo demon-
stracijo. To nakano izdal je gostilni-
čar Škorčič, ki je vrgel nekega Slo-
vence iz svoje gostilne, češ, da spada
v Srbijo in da sploh več ne sme sto-
piti na ormoška tla. Vpil je, da se je
razlegalo skoraj do Glavnega trga
ter pri tem goraj zgorajšjo demon-
stracijo proti Slovincem. Ker pa šta-
jerski Slovenci nemškutarje po spod-
nještajerskih mestih že prav dobro
poznajo, obvestili so o tem okrajno
glavarstvo, to pa še posebno z ozi-
rom na to, ker je res bilo opaziti po-
poldne po mestu razne sumljive lu-
di, ki so opazovali posamezne hiše.
Okrajno glavarstvo je res na večer
poslalo v Ormož nekaj orožnikov, ki
so patrolirali vso noč po mestu. Do
demonstracij sicer ni prišlo, pač pa
so ormoški nemškutarji pokazali svo-
jo omiko na drug način tako, da je
plemeniti nemški narod lahko na to
ponosen. Pri hiši ormoške posojilnice
na stopnjah bil je namreč drugo ju-
tro opaziti velik kup človeškega bla-
ta, poleg pa so bile stena kakor tudi
stopnice oblite z najbolj smrdečo
gnojnico, od katere je še bila drugi
dan celo predpoldne tam precejšnja
mlaka. Ko se je drugo jutro mimoido-
če občinstvo s posebnim napisom nad
vrati opozorilo to lepo znamenje
nemške kulture, so isto šolarji nem-
ške šole, gotovo po naročilu, raztr-
gali in odstranili. O dr. Delpinu pa se
pripoveduje, da je isto noč mirno ido-
če Slovence mimo svojega stanova-
nja zmerjal z »windische Bagage«
itd.

Akad. tehn. društvo »Triglav« v
Gradcu. IV. redni občni zbor se vrši
dne 8. julija, t. j. v sredo ob 8. zve-
čer v društvenih prostorih.

Drobne novice. V Studencih
pri Mariboru je umrla hišna po-
sestnica Cecilija Hoffmann. — V Ma-
riboru so vsled škrtlice zaključili
v soboto tudi na ljudskih šolah šol-
sko leto. — Iz Ptuja poročajo, da
sta se v Draži vasi brata bledikaka
najprej za šalo metala, potem pa je
brat Martin v jezi svojega brata z
nožem dvakrat zabodel, tako da se je
težko ranjen Blaz Predikaka neza-
vesten zgrudil in so ga morali takoj
spraviti v bolnišnico. — Iz Ormo-
ža. Pri Veliki Nedelji je padel 25 let
stari Martin Meško tako nesrečno s
črešnje, da se je zlomil več kosti in
da je dobil tudi težke notranje po-
škodbe.

Koroško.

Patriotična manifestacija v Ce-
lovcu. Danes, v ponedeljek se vrši v
Celovcu splošno dostopna patriotič-
na manifestacija, na kateri bodo ce-
lovški Nemci izrazili svoje ogorče-
nje nad sarajevskim atentatom.

Slovo celovškega knezoškofa
dr. Kaltnerja. V soboto popoldne se je
poslovljalo od Celovca knezoškof dr.
Kaltner ter se podal na svoje novo
mesto v Solnogradu. Na kolodvoru
so se poslovljali od njega zastopniki
raznih korporacij in državnih in de-
želnih uradov.

Drobne novice. Požar. V Veli-
kovcu je 3. t. m. okoli 11. ponoči iz-
bruhnil požar v skladišču in hlevu
trgovca Karla Kultererja. Nastala je
velika panika, ker se je občinstvo
balo, da bo eksplodirala v bližini se
nahajajoča smodnišnica. Požarni
brambi iz Velikovca se je končno
posrečilo lokalizirati požar po dve-
urnem naporom gašenju. Škoda
znaša kakih 5000 K, ker trgovec Ku-
lterer ravno ta poslopja ni imel zava-
rovan. Vzrok požara do sedaj še ni
znan, ni pa izključeno, da je zanetila
požar iskra iz bližnjega dimnika. —
Nezgoda na železnici. 3. t.
m. okoli 1. ponoči sta prišla pod lo-
komotivo dva vola mesarja Goričnik-
ka pri Celovcu. Lokomotiva je vrgla
enega vola čez železniški nasip in je
ta dobil le malenkostne poškodbe,
medtem ko je drugega vola vlekla
lokomotiva kakih 20 korakov po tiru
in ga strašno razmesarila. Ko se je
vlak končno ustavil, so z veliko te-
žavo potegnili poginolega vola izpod
stroja in je imel vlak kakih 20 minut
zamude radi te nezgode. Oba vola je
gnal mesar ponoči iz Železne kaplje
v Celovec in se domneva, da niso
bile železniške zavornice zaprte, ker
bi drugače ne mogla priti vola na tir.
Škoda, ki jo trpi mesar, je precejšnja.

Primorsko.

Istrska deželna vojska. V
sobotno so se vršile odje volitve iz
mestne kurije v Pulju. Nasproti sta
stala hrvaški narodni kandidat
bančni ravnatelj Josip Stihović in
kamoraj Fabbro. Pri volitvah je do-
bil Josip Stihović 439 glasov, kamoraj
Fabbro pa je 359 glasov. Izvoljen
je torej v III. puljskem volilnem

okraju Hrvat Stihović za deželno-
zbornskega poslanca. Italijani so v
zadnjem času, tik pred volitvijo, be-
račili pri Nemcih za njihove glasove,
a vse to jim ni nič pomagalo. Zmagali
so zavedni narodni Hrvati. »Tages-
post« poroča, da so vsi Nemci gla-
sovali kot en mož za kamoraja
Fabbro. Našli so se torej Nemci zo-
pet v objemu z Italijani, a tudi ta zve-
za jim ni nič pomagala, pogoreli so
popolnoma. Narodna zavest sloven-
skih in hrvaških volilcev je pri teh
volitvah zmagala!

Umrl je te dni v Trstu zaveden
narodnjak in soprog prve igralke na
slovenskem odru ge. Anice Kobalo-
ve, Anton Šuka. Pogreb je bil veli-
časten. Vrlému Slovincu bodi ohran-
jen trajen spomin.

Osebnost. Živnostenska ban-
ka v Pragi je imenovala v seji
upravnega sveta dne 23. m. m. go-
spoda Franjo Skorkovskega, bivšega
ravnatelja Jadranske banke v Trstu,
za drugega ravnatelja svoje podruž-
nice v Trstu.

Najdena trupla zasutih rudarjev
v Vremskem Britofu. V soboto so
našli v rudokopu v Vremskem Bri-
tofu še dve trupli v decembru lanskega
leta zasutih rudarjev.

Aretacije. Policija je v nekem
hotelu v Šibeniku aretirala tamkaj
zaposlenega Ilija Sasiča, ker je odo-
braval atentat v Sarajevu in se žalji-
vo izrazil o cesarski hiši. — Tudi v
Reki in na Sušaku so oblasti izvršile
povodom sarajevskega atentata pre-
iskave. Rezultat teh preiskav drže
strogo tajno. Do sedaj so aretirali
osemnajst oseb. Neki bivši podčast-
nik vojne mornarice, Čujo Marian, se
je izrazil napram svojim znancom
sledede: Kar se je v Sarajevu dogo-
dilo, ni še prav nič. Videli bodete, kaj
se bo z božjo pomočjo še vse zgodi-
lo. Neki poslušalec je ogorčen nazna-
nil to pristojni oblasti in Mariana so
aretirali. Ponoči so pripeljali na poli-
cijo več Srbov, ki jih je ta kratkim
potom izgnala. Morali so Reko še
isto noč zapustiti s prvim vlakom.
Pričakuje se še nadaljnjih aretacij.

Drobne novice. Nevarna pa-
d e c. Avgust Heinzl, star 24 let, je
delal v petek zvečer na nekem parni-
ku ob pomolu št. IV. v prosti luči v
Trstu in pri tem padel v spodnji del
ladje. Dobil je razne poškodbe, ki pa
niso nevarne. Obvezali so ga na re-
šilni postaji. — Podvoz je pri-
šel v lesnem skladišču v Šklednju
45letni Ivan Pangoša. Voz je bil oblo-
žen z lesom in se je prevrnil na Pan-
goša, pri čemur si je ta zlomil desno
roko. — V 10 m. V Pulju so vlomili
dosedaj še neznani tatovi v restavraci-
jo Stefan, vlomili v blagajno in od-
nesli večjo vsoto denarja in raznih
jedil in pijače. O storilcih nimajo še
nobene sledi. — Tatvina. Nekega
mornariškega poduradnika v Pulju je
obiskala te dni brezposelna natakari-
ca A. Ullmanu. Po te m obisku je opa-
zil poduradnik, da mu je odnesla pe-
rila in obleke v vrednosti nad 100 K.
Tatavo so prišli in izročili sodnji. —
Potopljena ladja. V bližini
peščine pri Palzquoliju leži v globini
15 metrov neka ladja, čije dva jambo-
ra molita nad morskno gladino. —
Arabca je okradel. Na zahtevo
pomorskega kurjača Ahmeda iz Alžir-
ja je bil predvčeršnjim aretirani
54letni težak Josip Dereschek v Tr-
stu. Arabec in Dereschek sta skupaj
prenočevala v nekem ljudskem pre-
nočišču in trdi sedaj Arabec, da mu
je Dereschek, ko je on spal, ukradel
večjo vsoto denarja. — Tatvina.
Predvčeršnjem sta ukradla 30letni
Josip Smrekar in neki njegov tovariš
v trgovini Ivana Schillinga v Trstu
12 kilogramov sira. Ko je trgovec
opazil tatvino, je stekel za tatovoma
in srečno ujel Smrekarja, in ga je iz-
ročil roki pravice, dočim je Smrekar-
jev tovariš srečno odnesel pete. —
Na parniku aretirant tat. Par-
minut, predno je odplul Lloydov par-
nik »Metković« prednočnim iz Tr-
sta, je bil aretirani na parniku se na-
hajajoči privatni sluga Josip Kness,
doma iz Nemčije. Hotel je pobegniti
v Italijo, a predno se je odpravil na
potovanje, je ukradel nekemu natak-
karju vso obleko, uro in nekaj de-
narja. Ko so ga aretirali, je imel na
sebi vso ukradeno obleko. Oddali so
ga sodišču. — Nezgoda na ce-
sti. Slabosti so napadle na cesti v
Pulju nekega mornarja, ki je zaposlen
pri aviatični postaji. Prepeljali so ga
v bolnišnico. Domneva se, da se mu
je ali nenadoma zmešalo, ali pa da je
silna vročina tako vplivala nanj.

Dnevne vesti.

+ Klerikalno zborovanje v Uni-
onu. Klerikalci poskušajo tragično
smrt prestolonaslednika z brezumno
nesramnostjo izkoristiti za svoje
strankarske namene. Radi bi se pri-
klopili navzgor in radi bi ljudstvo na-
hujskali proti svojim domačim na-
sprotnikom, ki jim že rasejo čez gla-

vo... V ta namen so za včeraj skil-cali v Union veliko zborovanje. Pripravljali so ta shod z raznašanjem govoric, da bodo napravili poulično demonstracijo proti naprednemu prebivalstvu. Ta poulična demonstracija, morda po sarajevskem vzoru, bi imela pač namen, pokazati najvišjim krogom, da so slovenski naprednjaki sami veleizdajalci, klerikalci pa naj-zvestejši državljani. No, ljubljansko prebivalstvo se je za ta slučaj krepko pripravilo in klerikalci bi bili v slu-čaju kakih izzivani dobili tako lekci-jo, da bi jo bili pomnili... Tega so se klerikalci tudi zbalili in so namerava-no demonstracijo opustili ter se ome-jele na zborovanje v Unionu. Zbor-o-vanja so se udeležili tisti ljudje, ki jih je videti na vsakem klerikalnem shodu. Seveda je bilo več žensk ka-kor pa moških. Pa sami davno znani obrazi... Na shodu sta govorila sta-ri Povše in vedno rabijati dr. Su-steršič. Povše je govoril čisto mirno in ravnodušno, kakor človek, ki ga vse to le malo interesira. Vse druge strune pa je napol Susteršič. Dri se je kakor je že njegova navada in me-tal okrog sebe največje infamije ter hujškal na najpodelejši način. Tako je trdil: »Kdor je svobodomiseln, je ob enem propagator velesrbske ideje in veleizdajnik.« — »Če slovensko svobodomiseln časnopis ni direktno sokrivo na umoru, je vendar v tem oziru sokrivo, ker propagira svobodomiseln idejo.« — »Očetje in ma-tere naj opuste napredne liste, dru-gače so sami sokrivi veleizdaje in in-direktno zvezani s srbsko idejo.« — Nazadnje je kričal, da se bodo slo-venski fantje dvignili in takozvanim bratom Srbom razbili črepinje. — Človek ne ve, ali bi se jezil nad ta-kimi infamijami ali naj bi se smejal tretelstvu teh besed. Trditve so nam-reč troletske, izrečene pa s hujša-jočim namenom. Kaj ima svobodomi-selstvo opraviti s srbsko idejo in z umorom? To je tako bedasto, da se morajo temu smejati še tisti ubožci na duhu, ki se dajo od Susteršiča za norca imeti. To zborovanje v »Uni-onu« je pokazalo, na kakih nizki stop-nji so klerikalci, kako zavržena stran-ka da so, kajti samo zavržena stran-ka se more tako daleč spozabiti. Če so zdaj klerikalci povedali, da neče-jo biti Slovani, nas ni to nič presene-tilo, saj vemo, da za denar in časti vse prodajo, da so samo klerikalci in nič drugega. Če se hočejo navduše-vati za vojsko, o kateri pač noben človek ne ve, kako bo iztekla in ki zna eventualno nas Slovence uničiti, je to njihova stvar in nima pomena, ker o tem odločajo drugi, ne kleri-kalci; če se navdušujejo za pokojne-ga nadvojvodo, vemo, koliko je to vredno, ker nam je znano, kako so besneli klerikalci, ko je bil Belvedere obveščen o gotovih personalnih skrivnostih klerikalnih prvakov in je pokojni prestolonaslednik izrekel svoje mnenje z uničujočimi beseda-mi — ali da se upa ta stranka na tak podel način sumničati svoje politične nasprotnike in na tak lopovski način hujškati, to je malo preveč in to nam bodo klerikalci še drago plačali. Ne zanima nas, kak vtisk bodo napra-vile klerikalne hujskarje na merodajnih mestih; če sedejo tam na take limance, potem so obžalovanja vredni.

✚ Zatajena »Zora«. Klerikalci so si z izdatnimi žrtvami vzgojili nekaj akademične inteligence in skrbje tudi za naraščaj. Glasilo te inteligence in tega naraščaja je »Zora«. Ta časopis je pisan v duhu tistega jugoslovan-skega nacionalizma, ki ga sicer kle-rikalna stranka med drugim dja-štvom navidezno pobija in ga izrab-lja za denunciranje celo napredne stranke, ki ni imela s tem gibanjem nikoli nič opraviti, nego ga je odloč-no zavrnila, kakor je pokazala afera s »Preporodom«. A ne samo, da za-stopa glasilo katoliške inteligence in katoliškega djaštva ideje jugoslo-vanskega nacionalizma, priobčilo je tudi pravi revolucionarni članek, ki je označil daleč čez nacionalistično gibanje segajoče cilje. Ravno sedaj, ko so se klerikalci povodom tragične smrti prestolonaslednika osmelili na-pasti ne le jugoslovansko nacionali-stično gibanje, ampak tudi stranke, ki z njim niso v zvezi, je prišlo na dan, kako revolucionarne članke priobčuje katoliška »Zora«. Klerikal-ci bi se radi otresli odgovornosti za ta izbruh revolucionarnega duha, ki mu daje sicer dr. Krek in vsakem shodu prav drastično duška, in so to delo poverili »Slovincu«. Ta se v soboto otesa kakor politični pudel, češ, ta članek je prišel po nerodnosti ali malomarnosti v list, torej slučajno. Slučajno ali po nerodnosti pride la-hko kaka stvar v »Slovenca«, ali v »Domoljuba«, ne pa v revijo, pri ka-teri ima vendar urednik dosti časa, da članke pregleda. Zgodi se, da se med stotinami drugih notic vtihotapl kaka neljuba notica v kak dnevnik, ali da bi mogel priti na uvodno mesto kake revije revolucionaren članek le slučajno, to je popolnoma izključeno.

V tem slučaju je to toliko bolj izklju-čeno, ker se namreč ta članek po svoji tendenci popolnoma vjem-a drugim speli v listu. Klerikalci si v »Zori« celo izrečno laste prvenstvo glede jugoslovanskega gibanja in je torej čisto odveč, da se poskušajo na tak način otresti konfisciranega član-ka v »Zori«. Ta članek nam kaže, ka-kolo hinavska je z vednimi denuncija-cijami prepletena oficijalna politika klerikalne stranke in kako ti patri-jotje, ki vsakega opljujejo, kdor ni zadovoljen z avstrijsko politiko, v svojem srcu mislijo. Kako hud uda-rec za klerikalce je razkritje tega članka v »Zori«, kaže tudi način, s katerim bi se klerikalci radi otresli odgovornosti. Navadno zagovarjajo in opravičujejo vsak klerikalen škand-al, celo vsak klerikalni lump in zlo-činec lahko računa na to, da ga bodo branili, samo v tem slučaju so brnili list in pisatelja od sebe. Pa ne bo nič pomagalo!

✚ Klerikalni patriotizem. Mi smo pretekli teden priobčili odstavek iz »Zore«, ki je glasilo klerikalnega djaštva in starešinstva, odstavek, v katerem je klerikalno djaštvo in sta-rešinstvo jasno povedalo svoj patrio-tični credo. »Slov. Narod« je bil za-radi tega konfisciran. Včerajšnji du-najski listi prinašajo ta značilen od-stavek iz »Zore«, ne da bi bili kon-fiscirani, dodajajo mu pa tudi primer-ne komentirje. Tako piše dunajski »Neue Freie Presse« pod naslovom »Dvojna igra slovenske klerikalne ljudske stranke na Kranjskem«: V Ljubljani se vrši 5. t. m. velik shod v dvorani hotela »Union«, na katerem naj se da duška patriotičnim čustvom. V očividnem nasprotju s tem pa pri-naša zadnja številka priznanega in od c. kr. kranjskega dež. šolskega sveta šolski mladini kot čtivo pri-poročenega strankinega glasila slo-venskih klerikalnih dijakov in starejš-in, »Zora« sledeča izvajanja, ki do-besedno pravijo... (Potem prinaša »Neue Freie Presse« oni odstavek iz »Zore«, zaradi katerega smo bili mi konfiscirani.)... »Neue Fr. Presse« nadaljuje: »Vprašanje, katerim izva-janjem naj se verjame, ali uvodnim člankom previdno urejevanega in za Dunaj namenjenega »Slovenca« ali srčnim izlivom »Zore«. Če bodo taki jasni pojavi na merodajnem mestu pojasnjeni in če deželni pred-sednik za Kranjsko o takih dogodkih po svoji dolžno-sti poroča, to je seveda več nego dvomljivo po izkušnjah zadnjega časa, ko vlada smatra vse za resnično in pristno, če se le spravi v bizantinsko obliko.«

✚ Pri nas in drugod. Zadnje dni nemški listi kar tekmujejo v najne-sramnejših napadih na Jugoslovane. Pred vsem jim odrekajo vsak patri-jotizem, kakor da bi samo Nemci in nemčurji imeli patent na to čustvo. Toda ti Nemci so večinoma »patrijo-tični« samo na jeziku in takrat, kadar napadajo Slovence, v dejanjih pa so vse preje, kakor patrijotje. To se je pokazalo tudi v zadnjih žalostnih dneh. Ljubljana na primer se je zavila v žalost, čim je došla nesrečna vest iz Sarajeva, in že v ponedeljek je ni bilo v celem mestu niti ene hiše, ki bi ne imela črne žalne zastave. Kako pa je bilo v tem oziru v Gradcu in v Celovcu, kjer so se ondodni nemški listi najbolj junaško trkali na »pa-trijotska« prsa in napadali Slovence in ostale Jugoslovane, češ da so so-vražniki monarhije in dinastije? Pri-poročamo prav tople ekselenci bar-onu Schwarzu, naj se da v tem pogledu prav temeljito in točno pou-čiti. In če se bo dal poučiti, bo izvedel: da so v Celovcu visele in še vse črne žalne zastave samo na vojašni-nicah in na uradnih poslopih, na pri-vatnih hišah pa so tako redke, da bi se jih dalo prešteti na prstih ene roke! Kaj ko bi se gospod deželni predsed-nik o resničnosti naše trditve morda celo osebno prepričal? Bilo bi pri-poročljivo! In v Gradcu? Tožba gra-ških listov samih, da prebivalstvo kaže premalo žalnega razpoloženja in pijetete, pove več kakor debele knji-ge. Očividci, ki so bili te dni v Grad-cu, zatrjujejo, da je dobra polovica hiš v Gradcu, ki nimajo žalnih zastav. In vendar je Gradec — »die aller-deutschesten und treuesten Stadt« v Avstriji! Ljubljana pa je, kakor jo je izvolila nazvati »Marburger Zeit-ung« v svoji nemški finosti in kultur-nosti, — moriški brlog, a vendar je ni v celi Ljubljani ne hiše, ne hišice, kjer bi ne visela žalna zastava. Za barbare nas psujejo, a v naših srcih je več človeškega čustva, kakor pri gospodarskih naobražencih »najkul-turnejšega« naroda. Ta kultura pa najlepše odseva iz srčnih izlivov, ki jih je te dni čitati v nemških listih gori od »Reichsposchte« pa doli do li-stičev, kakršni so »Wiener Karika-turen«, »Deutsche Wacht« in »Mar-burger Zeitung«. O da, mi »divjaki« smo vendar boljši ljudje!

✚ Spomin na prestolonasledni-ka. Od nekega odličnega nemškega

politika, ki je sedaj član gosposke zbornice, smo prejeli te - le vrstice o pokojnem prestolonasledniku: Pred leti sem bil v kopališču Gastein v času, ko je bival tam tudi nadvojvo-da Fran Ferdinand. Nadvojvoda me je dobro poznal. Ko je izvedel, da se nahajam v Gasteinu, je poslal k meni v hotel svojega adjutanta z obvesti-lom, da bi se rad z mano razgovarjal in da me v to svrhu vabi na sprehod. Razume se, da sem se z veseljem odzval prijaznemu prestolonasledni-kovemu vabilu. Na sprehodu sva predvsem razpravljala o notranji državni politiki. Nadvojvoda me je po-zval, naj mu docela odkrito in brez vsakih ovinkov povem svoje mnenje o državni politiki. Nisem se obotav-ljal in sem izčrpno razvil svoje nazo-re. Naglašal sem, da je po mojem najboljšem prepričanju za državo edino umestna in koristna v resnici liberalna politika, ter skušal dokaza-ti pogubnost klerikalnega vpliva na tok državne politike. Prestolonasled-nik je pazno poslušal moja izvajanja, stavil mi je razna vprašanja, a se je skrbno ogibal, da bi zavzel svoje stališče napram mojim izvajanjem in nazorom. Razgovorjala sva se tako dobro uro. Ko sva se vrnila s spre-hoda, se je nadvojvoda prijazno za-hvalil za družbo in se v ljudno poslo-vil, poudarjajoč, da so moja izvajanja vzbudila v njem velik interes. Ostal sem nato še dlje časa v Gasteinu in nadvojvoda tudi. Toda od tistega dne me nič več ni vabil na sprehod.«

✚ Morilec Princip — katolik? »Tribuna« zatrjuje, da je morilec prestolonaslednika Frana Ferdinanda in njegove soproge, dijak Princip — katolik. Če je ta vest resnična, je to prava ironija usode. Ako Princip ni Srb, čemu potem vso kanibalsko div-ja-je proti srbskemu narodu, čemu potem grožnje, o razbijanju srbskih buč, kakor se je včeraj tako lepo iz-volil izraziti gospod deželni glavar?! Res, prav privoščili bi našim in hr-vatskim klerikalcem to blaznjo!

✚ Iz deželnega odbora. Koncept-nim praktikantom se imenuje absol-virani pravnik Stanislav Mačič. — Ker si je občinski odbor v Jese-nicah, čeprav obstoječ zgolj iz pri-stašev S. L. S., tako tudi v laseh, da ga ni mogoče več brzditi, se bo de-želni vladi predlagal razpust, če se za-veda v osmih dneh ne uredi mirnim potom. Gerent bo v tem slučaju po volji večine deželnega odbora dežel-ni tajnik in državni poslanec dr. Lov-ro Pogačnik. — Pogajanja z vlado glede šolskega zastopa obetajo kom-promis. Za ta slučaj bo sklicano še te-kom poletja zasedanje deželnega zbora ad hoc. — Deželnemu zboru se predloži načrt mitniškega zakona. — Odobri se predlog Deželne banke, da dovoli mestni občini ljubljanski po-sojilo v znesku 1.100.000 K. — Zade-va inkorporacije Žumberka in Marin-dola v kranjsko deželo se pri c. kr. centralni vladi s primerno utemeljit-vijo urgira. — Zgradba mostu čez Ljubljano na Selu (zveza Moste-Štepanja vas) in dotične ceste se od-da tvrdki Müller za svoto 67.450 K. — Sklepu ljubljanskega občinskega sveta na zadivno trga Tabor se ne pritrđi, pač pa menjalni pogodbi med mestno občino in tvrdko Souvan sin, vsled katere se bo primerno regulir-l Muzejški trg. — Za uredbo šolskega vrta na Brezovici se dovoli izredna subvencija 800 K. — Končno se do-volijo podpore različnim gasilnim društvom, seveda le takim, ki so vča-njena v klerikalni deželni zvezi.

✚ Pri baronu Schwarzu sta bila v soboto opoldne nad eno uro dežel-ni glavar dr. Susteršič in poli-cijski ravnatelj grof Künigl. Raz-pravljali so o včerajšnjem klerikal-nem shodu.

✚ Občinski imetje in moščan-ski župan Oražem. Župan v Mostah Oražem je prodal nekaj občinskega sveta. Kupnina je znašala 489 kron. To vsoto je Oražem spravil v svoj žep. In da bi se stvari ne prišlo na sled, je rekel kupcu Zupančiču, da ni treba delati pismene kupne pogodbe, češ, da se na ta način izogne plačilu predpisanih pristojbin. Radovedni smo, kaj bo k temu najnovejšemu čl-nu rekla državna oblast, če bo mirno trpela, da se na tako pretkan način goljufa davčno oblast za zakonite pristojbine?

✚ Vojaška imenovanja. Imeno-vani so: Načelnik topničarskega fi-lijalnega depota v Ljubljani, artiljeri-ski oskrbnik g. Božidar Drenig za predstojnika artiljerijskega skladišča v Gyulafeherazu; stotnik g. Kar-el Greben polka št. 5 poljskih havbic za predstojnika artiljerijskega filijalnega skladišča v Ljubljani. V prezenčno službo je bil prevzet voja-ški računski akcesist Henrik Zab-kar od intendance 18. pehotne di-vizije.

✚ Iz srednješkolske službe. Ime-novani so profesor za verouk v Ildrij Andrej Plečnik na državno realko v Ljubljani; suplent Ivan Brückl z Dunaja na realko v Ljub-ljani in suplent za verouk dr. Ja-

kob Kotnik v Kranju za pravega učitelja na istem zavodu.

✚ Odvetniški izpit je napravil gosp. dr. Mirko Triller, odvetni-ški kandidat pri gosp. dr. Karlu Tril-lerju, odvetniku v Ljubljani s prav dobrim uspehom v Gradcu.

✚ Združene organizacije c. kr. državnih nastavlencev za Kranjsko so podale po gosp. Maksu Lillegu, c. kr. davčnemu nadupravitelju, pri sestanku v mestni posvetovalnici dne 4. julija ob 8. zvečer nastopno žalno izjavo: »Dne 28. junija 1914 je zver v človeški podobi na način, ki mora v srcu vsakogar vzbuditi gnjus in stud nad človeško razbeselostjo, pretrgala list najkrasnejših lastnosti bogatega življenja Njega cesarski in kraljevi visokosti nadvojvodi Franu Ferdinandu, avstrijskemu prestolo-nasledniku in njegovi do smrti neraz-družno - zvesti družici presvitli gos-pe vojvodinji Zofiji Hohenberški. V času, ko sta s svojo navzočnostjo iz-kazovala ljubljani avstrijski zemlji najgloblje prijateljstvo in jo ogrevala z najtoplejšo ljubavjo, sta morala pa-sti kot nedolžni žrtvi pod podlo roko zavratnega izdajalca, ki se ni po-mišljaj, prizadeti prejasni habsburški lihi in nje zvestim podanikom te ne-izmerne izgube. Nedostaja nam pri-mernih besed za zadostno obsojo hu-dodelstva, ki po svoji nizkosti in po-divjanosti nima primere v svetovni zgodovini. Prepoljena gorja in boleti plaka v teh težkih dneh cela mogoč-na Avstrija nad prebrisko izgubo, ki je kakor strela opalila zadnjo gorsko vas. Na nas c. kr. državne uslužben-ce vojvodine Kranjske, najzvestejše podanike presvetle habsburške vla-darske hiše, pa udarja ta nesreča na-ravnost uničujoče. Žalost, iskrena in globoka, stiska naše duše, težko pre-izkušena in razplakana klonijo naša srca. Iz te dragocene, po nedolžnem prelite krvi pa naj vzcveto večno duhteče rože blagoslovljenega spo-mina na velika pokojnika. Slava nju-nemu spominu! Osirotele, spremlja-ne z najsrčnejšimi čuti neomahljive zvestobe, vro misli c. kr. državnih nastavlencev vojvodine Kranjske do Najvišjega prestola, ki stoji in se nikdar zruši: Vsemogočni naj blago-slovi našega presvetlega vladarja, Njegovo Veličanstvo Frana Josipa I. še nešteto let! Bog čuvaj našo ljubo Avstrijo in slavno hišo Habsburgov!« — Zaeno se je soglasno sklenilo, da poda deputacija danes ob pol 11. do-poldne pri deželnem predsedniku vdanostno izjavo.

✚ Slovenskim abiturijentom. Klub slovenskih tehnikov v Pragi naznana, da dajejo sledeči člani in-formacije na češki tehnik in o gmo-tnem stanju slovenskega tehnika: Perko Ignacij, Tolčane p. Zagradec-Fužine pri Zatičini, Dolenjsko; Zer-jav Joža, Boljunc pri Trstu, pošta Boršt, Istra in Cjaffarin Fran, Gorica, Piazza S. Antonio 9.

✚ Umrl je dne 28. junija t. l. v tukajšnji bolnišnici g. Franc Zup-an, c. kr. davčni upravitelj v p. Ljubez-njivi rajnik bil je samec do smrti, vrl naprednjak in zlasti priljubljen dru-žabnik. Rojen je bil leta 1853. na Go-renskem, služil je 5 let, 4 mesece pri vojaki, a leta 1879. je vstopil pri davkarjih. Kjer je služboval, v Krškem, v Ljubljani, Kranjski gori itd., povsod je bil prijazni mali okrogli mož z vržnoko najprihljubnejši člo-vek. N. v m. p.!

✚ Dirka motociklistov, pri ka-teri bi morali dirkači včeraj pasirati Ljubljano, kakor smo to naznanili, je bila v soboto nenadoma odpovedana in preložena na september.

✚ Tekma »Libertas«: »Ilirija Rezerva«, ki se je odigrala včeraj po-poldne klub; skrajno neugodnemu vremenu in pri razmeroma slabem obisku, je končala z rezultatom 3 : 0, v polčasu 0 : 0 za »Ilirijo«. To je bila zopet enkrat prava komedija. »Libe-rtas« je laško moštvo in sicer najbolj-še laško moštvo z Reke. Glede pro-vincijalnega laškega športa imajo naši športni krogi že od nekdaj slabe izkušnje in to se je to pot izkazalo. Malo športa, zato pa tem več kriča-nja, nobene discipline, odrekanje av-toritete sodniku itd. to je bil karakte-ristikon laškega moštva. In to naj bo najboljša reško moštvo, ki je po na-ših pojnih kvečjemu tretjazredno, če ne četrtorazredno. Kaj potem še le druga tamošnja moštva? Rezerva »Ilirije« bi jih bila lahko odpravila z 10 : 0, da je napadalska vrsta vzela celo stvar za bolj resno. In Lahi so bili še celo ogorčeni, da se jim po-stavi nasproti rezervno moštvo. Ob-ljubili so pred tekmo, da pokažejo, kaj je »Libertas« in končno so res po-kazali, da o športu nimajo dosti poj-ma. Ko je po brezuspešni prvi polovi-ci dosegla »Ilirija« prvi pravilni, prav-lepo kombinirani goal, so kratkoma-šli iz igrišča in trdili, da je to of - si-de - goal. Po daljšem pogajanju so potem zopet nastopili, toda zahtevali so, da bodi mesto g. Mencingerja drug sodnik. Ugodilo se jim je i to in ko je potem »Ilirija« dosegla še dva

goala, so trije igralci »Libertas« brez vsake opravičbe zapustili igrišče. In ko je končno pet minut pred pravil-nim koncem igre vjel njih goalman-kapitan — pristni Italijan Milavec — ostro žogo ter je občinstvo za-kričalo goal, je s surovo psovko vrzel žogo v občinstvo potem, ko je že prej parkrat ozmerjal ploskajoče občinstvo, in cela compagnia bella je vnovič med žvižganjem občinstva zapustila igrišče. — Lahi so imeli si-čer par igralcev, ki so že preboleli nogometni abc, o kaki skupnosti pa ni govora. »Ilirija« je bila dobra zla-sti v ozadju, napadalska vrsta pa po stari navadi premalo odločna. Naj-slabše od njih je bilo njeno desno kri-lo, katero je kljub šibkosti parkrat hotelo biti sirovo. Razmerje kakor za »Ilirijo« 8 : 3. — Pri laških mo-štvih naj bo »Ilirija« bolj previdna, ker drugače je tudi »gostje« odže-nejo občinstvo.

✚ Slovita praška »Sparta« dela sedaj turnejo po Ruskem. Pri dose-danjih štirih tekmah se glasi rezultat 51 : 0 njej v prid!

✚ Kolesarstvo. Tudi v Ljubljani poznani dirkač Gregl si je pridobil prvenstvo pri jubilejni dirki »Rund um den Hochschwab« (190 km) pred dunajskim favoritom Meschvarjem s časom 7 ur 57 min. 47 sek., katerega je prehitel za 25 minut.

✚ Čudna poroka. Danes se je oženil znani Jože Cerar, ki je 28 let hodil v ženskem krilu kot Micica po svetu. Pravijo, da se popolnoma do-bro počuti v moških hlačah. Samo precej težko mu je bilo, pripraviti se na zakon. Zato je kupil takoj, ko je zamenjal žensko krilo za hlače, ško-fovo rdečo brošuro ter se tako prav temeljito pripravil na zakon. Ker pa je bil precej dolgo časa v novem sve-tu, Ameriki, je tudi svatbo priredil pri »Novem svetu«.

✚ Tujski promet. V mesecu ju-niju je došlo v Ljubljano 4647 tuj-cev.

✚ Umrla je v Kostanjevici na Do-lenjskem gospa Frida Bučar, ro-jena Gatsch, soproga gospoda Lavo-slava Bučarja. Cenjeni rodbini naše iskreno sožalje!

✚ Sklep šolskega leta na novome-ški gimnaziji se je vršil v soboto, 4. julija. Poročilo prinaša razpravo g. profesorja Markiča o višji matema-tiki.

✚ Odsek za prireditev poučnega in zabavnega izleta gostilničarjev v No-vo mesto in Belo Krajino naznana, da se bo vsled žalosti v vladarski hiši izlet odgodil do jeseni.

✚ Požar. Dne 30. m. m. je izbruh-nil v Daljnih njihav iz neznanega vzroka požar, ki je vpepelil 8 hiš z gospodarskimi poslopih. Škoda zna-ša 45.064 K, zavarovalnina pa samo 12.320 K.

✚ Deklica iz Transvala napeto zanimava kriminalna drama v dveh dejanjih, ki se predvaja v kinemato-grafu »Ideal« dosegla je najlepši uspeh. Mnogo smeha povzroča kra-sna veseloigra Nj. ekselencia gospod minister. Veleznanimi so pogrebi ne Vel. nadvojvode Franc Ferdinanda in vojvodinje Hohenberške. Jasna in čista fotografija, kaže nam vse naj-znamenitejše momente.

✚ Robinson. Stirinajstletni Josip Knaflič z Bleda se je naveličal kle-parskega dela pri svojem mojstru v Ljubljani ter jo je pred tednom po-pihar na Golovec, kjer je nočeval na prostem ter se preživljal z ukradeni-mi češnjami in krompirji, ki jih je kradel in pekel.

✚ Tatvine. Plačilnemu natakarku Rudolfu Oswaldu je pred kratkim ukradel nekdo iz odprte miznice dva bankovca po 100 K. — Dne 29. m. m. je v Notranji gorici ukradel neki do-mači fant gostilničarju Valentinu Mraku 40 K ter izginil.

✚ Tatinski gost. V soboto so are-tirali v Komenskega ulici nekega 48 let starega čevljarskega pomočnika, ker je bil na sumu, da je v neki go-stilni na Sv. Petra cesti ukradel neki tovarniški delavci denarnico z 10 K.

✚ V mestni klavnic ljubljanski je bilo v času od 21. do 28. junija za-klanih 54 volov, med temi 3 bivoli, 12 bikov, 11 krav, med temi 3 bivolice, 112 prašičev, 179 telet, 13 kostrunov in 4 kozlički. Vpeljanega mesa je bilo 151 kg in 61 zaklanih telet.

Društvena naznanila.

Društvo »Mladika« ima v torek, dne 7. julija 1914 ob polšestih popoldne v društveni vsprejemnici, Subičeva ulica št. 9. I. nadstropje svoj letošnji (IX.) občni zbor. K mnogo-brojni udeležbi vabi upravni odbor.

Društvo inženirjev v Ljubljani ima v nedeljo dne 19. t. m. v hotelu Tivoli ob 10. uri popoldne svoj občni zbor. Opozarjamo na inerat tega društva v današnji številki.

Narodna Socijalna Zveza v Ljub-ljani, Včeraj popoldne se je vršil v društvenih prostorih v »Narodnem domu« prvi sestanek npravo nsta-

novljene »Podružnice N. S. Z. za dvorski in kolizejski okraj v Ljubljani«. Stevilna udeležba članov je jasno pokazala, da imamo v Ljubljani dovolj narodnega delavstva, ki se zaveda pomena svoje narodne organizacije. Sklenilo se je, da se vrše taki sestanki vsako prvo nedeljo v mesecu. Nadejamo se pa, da pridejo prihodnjič tudi člani, ki so bili včeraj zadržani. Tovariši! Na delo, da bo naša podružnica, ki je bila prva ustanovljena, tudi v delovanju in uspehih prva. Dajmo podružnicam, ki nam slede, dober vzgled.

Izredni občni zbor zadruge gostilničarjev kavarnarjev ltd. v Ljubljani se vrši v četrtek, dne 9. julija ob 3. poldan v vrtnem salonu gostilne »pri Levu« Marija Terezija cesta 16 s sledečim dnevnim redom: Poročilo in sklepanje o ustanovitvi obrtno nadaljevalne strokovne šole za vajence gostilničarske in kavarnarske obrti. Raznoročje.

Novomeška sokolska župa je preložila svoj župni zlet v Metliko na nedolžnem časi.

Dunajska podružnica Slovenskega planinskega društva na Dunaju priredi v nedeljo, 12. julija 1914 skupno s »Klubom Českých Turistů ve Vidni« izlet na Snežnik k odkritju spominke plošče dr. Frančiška Introviča na Burklefadu. Odhod ob 5:30 zjutraj iz kolodvora Aspangbahnhof do Puchberga (za udeležence bodo rezervirani posebni vozovi). Cena vozniškim listkom do Puchberga, katere je dobiti v knjigarnah Otto, I. Gluckasse 3, in Vilmeke, I. Schottenring 1, je znižana na 4 krone za tje in nazaj. Po skupnem obisku gomile dr. Introviča v Puchbergu lahko volijo izletniki na Snežnik oziroma do Burklefada, kjer se bode odkrila spominška plošča ob 1/2. popoldne, eno naslednjih tur: 1. Železnica do postaje Baumgartner — severni Grafenstein — Krumme Riss — do Burklefada, 2. Hengstweg — severni Grafenstein — Krumme Riss do Burklefada, 3. Losenheim — Spärbacherhütte — severni Grafenstein — Krumme Riss — do Burklefada. Odhod v dolino po Schneidergraben, Hoje 5—7 ur. Vodijo člani »Kluba Českých Turistů ve Vidni«. Provijant je treba vzeti seboj.

Književnost.

— Hrvati kod Atine (Hrvati pri Atenah). Prilozi antropologiji i istorijskoj etalogiji Atike. Napisao dr. Niko Zupančič. Sa 11 slika i 7 tablica u tekstu. U Beogradu 1914. — Naš učeni belokranjski rojak je napisal izdal to knjigo kot prvi plod svojega naučnega potovanja po Mali Aziji, Grški in Makedoniji spomladi leta 1912. — Knjiga je vrlo zanimiva za to se bomo k nji ob priliki še povrnil. Delo je posvečeno Nikoli Henrikoviču pl. Hartoigu, ruskomu poslaniku v Beogradu, ki je z naklonitvijo znane štamparije omogočil dr. Zupančiču, več mesečno naučno potovanje po Mali Aziji, Grški in Makedoniji.

— Maksim Gorki: »Matii«. Ravno kar je izšel v hrvaškem prevodu ta roman Gorkijev, zaradi katerega je bil ruski pisatelj toliko preganjan ter ga hočejo ruske oblasti tudi še sedaj, ko se je vsled amnestije vrnil v Rusijo, zaradi enega odstavka v tem romanu obtožiti. Delo obsega 17 tiskovnih polter je izšlo kot 6 in 7 zvezek »Moderne knjižnice«. Dobi se Narodni knjižgarni ali pa pri upravi »Moderne knjižnice« Zagreb, Marovska ulica 30, po ceni 2 K vezano 2 K 50 vin.

Razne stvari.

* Velika vročina. Iz Draždan poročajo: Vsled velike vročine so umrle tri osebe na solnčarici.

* Tragedija zapuščenca. Iz Curia poročajo: V Lencburgu v aargavskem kantonu je skočila žena, ki jo je zapustil mož, s svojima dvema otrokoma v jezero. Vsi trije so utonili.

* Velika carinska sleparija. Iz Petrograda poročajo: Carinski urad v Kalšu je prišel na to, da je mnogo tovarn v Lodžu in Lalisu osleparilo državo pri carini za več nego dvajset milijonov kron.

* Šest nadstropna hiša se podrla. Iz Novega Jorka poročajo: Vsled razstreljevanja z dinamitom pri zgradbi podzemeljske železnice se je podrla šestnadstropna hiša. Okoli petdeset oseb je bilo usmrčenih.

* Žrtve avijatike. Iz Reimsa poročajo: Avijatik Mirat z narednikom Godefroy kot pasaširjem je padel iz višine 250 metrov. Godefroy je obležal mrtev, dočim je Mirat kralu nato umrl.

* Aretacija italijanskega špijona. Iz Inomosta poročajo: Italijanski listi poročajo, da so vojaške oblasti aretirale dva italijanska častnika, ki sta kot navadna delavca delala pri zgradbi novih avstrijskih trdnjaviških naprav ob tirolsko-italijanski meji pri Rivi ter špijoniirala. Oddali so ju okrognemu sodišču v Roveretu.

* Rodbinska tragedija. Iz Pariza poročajo: Strašna rodbinska tragedija

se je odigrala v Evreux na Francoskem. Bogati in ugledni tovarnar Fortier je iznenadil svojo ženo doma pri intimnem sestanku z nadzornikom Lavignem, Zaljubljenca sta napadla tovarnarja ter ga zadavila. Po umoru sta hočela zbežati, pa so ju prišli.

* Usodno mesto. Iz Sarajeva poročajo: V petek se je trideset korakov od mesta, kjer je bila vržena bomba, prigodila nova nesreča. Osemletni sin občinskega svetnika Zelenike je videl očeta v električnem tramvaju ter mu teklen nasproti. Po nesreči je prišel pod voz, ki ga je povozil. Gasilci so ga potegnili izpod voza popolnoma razmesarjenega.

Telefonska in brzojavna poročila.

PO ATENTATU V SARAJEVU. O atentatih.

Poznanj, 6. julija. »Dzienik Poznanski« priobčuje intervju z dr. Jovanovičem, članom berlinskega srbskega poslanstva. Ta je predvsem z ogorčenjem zavračal insinucije, da bi bila imela srbska vlada pri atentatih svojo roko vmes. Kar se tiče umorjenega prestolonaslednika, je rekel, da ni nikdar mislil na trizem, marveč da je skušal s trializmom samo ostrašiti Madžare. V Bosni je vladala Avstrija samo z intrigami, izigravala je narod proti narodu ter pošiljala tja samo poliske in češke uradnike, ki pa so bili le po imenu Slovani. Glede režima skupnega finančnega ministra se je izrazil Jovanović zelo previdno, vendar je priznal, da je on odgovoren za razmere v Bosni. Gonjo proti Srbom, ki se upirajo sedaj v nemškem časopisu, je primerjal z gonjo za časa afere Prochaska. Srbija pa hoče živeti v miru z Avstrijo ter je tej ideji prinesla že velike žrtve. Avstrija pa je prisilila Srbijo, da se je odpovedala Albaniji, dasiravno je to deželo že z orožjem v roki zavzela. Srbija bi si bila v Albaniji že vedela pomagati. Avstrija sama je dajala vstajem orožje, morda v upanju, da bodo Albanci to orožje kdaj rabili proti Srbom. Avstrija pa ni premislila, da bo njen varovane varuhamu samemu storil hudo zlo. Kar se tiče domnevanja, da je kralj Peter odpotoval v kopel in oddal vladno prestolonasledniku, da izbrše sledove o atentatu v Sarajevu, imenuje te vesti podlo obrekovanje. Kralj Peter si je nakopal 1. 1870. v francoski vojski težek revmatizem, ki mu provzroča časih hude bolečine. Tudi gluhost kralja je napredovala tako, da ovira hitro rešitev državnih zadev, kljub temu pa bo kralj Peter po končanem lečenju zopet prevzel svoje vladarske posle.

Atentatorji.

Split, 6. julija. »Jedinstvo« izve iz Grahova, da je Princip bližnji sorodnik nekega drugega morilca, ki je pred par leti umoril političnega komisarja v Grahovu, Petra pl. Tartaglijo.

Dunaj, 6. junija. Policija je aretirala na nekem donavskem parniku dva Srba, o katerih sumi, da sta v zvezi s sarajevskim atentatom.

Preganjanje Srbov.

Praga, 6. julija. Hrvatski in slovenski visokošolci v Pragi so imeli zborovanje, na katerem so izrekli obžalovanje po nedolžnem preganjanju Srbom.

Belgrad, 6. julija. »Piemont« poroča, da je bil v Priboju ubit znani srbski mecen, Gligorije Jeftanović. Vest še ni potrjena.

Belgrad, 6. julija. Listi ostro napadajo avstrijske oblasti, ki dopuščajo protisrbske ekcese. V Belgradu se je vrnilo mnogo srbskih dijakov z Dunaja, ki pravijo, da jim je dunajska policija namignila, da naj se vrnejo domov.

Dunaj, 4. julija. Policija demantira vesti o aretacijah Srbov na Dunaju. V soboto je policija prevzela na nekem donavskem parniku dva Hrvata in ne Srba, ki sta prišla po odgonu po Donavi iz Nemčije.

Avstrija in Srbija. — Obrekovanje Srbije.

Dunaj, 6. julija. V dunajskih merodajnih krogih se zatriuje z ozirom na vesti, da obstoja med Avstrijo in Srbijo vojna nevarnost, da so vse te vesti popolnoma brez podlage. Sarajevske preiskave do sedaj niso spravile na dan ničesar konkretnega, kar bi moglo služiti kot dokaz, da so bili na atentatu udeleženi oficijalni srbski krogi. Če bi se dokazalo, da vodijo niti zarote v Belgradu, bo sledila diplomatska izmenjava misli. Avstrija bo prijateljsko zahtevala od Srbije, da pripomore k popolni razjasnitvi afere. Tej želji bo Srbija tudi brez dvoma ustregla.

Belgrad, 6. julija. »Odjek« poroča, da se vrši v Srbiji policijska preiskava zaradi sarajevskega umora. Policija išče četaša Ciganevića, ki je baje dal atentatorjem bombe, ga pa ne more najti. Isti list poroča, da bo

prišel v Belgrad avstrijski policijski komisar, ki bo vodil preiskavo.

Belgrad, 6. julija. C. kr. korespondenčni urad poroča: Jugoslovanska nacionalistična »Omladina« je imela dne 2. julija tukaj shod, na katerem so se vsestransko razmotrivali dogodki, ki so sledili atentatu na nadvojvodo Frana Ferdinanda in se je sprejela sledeča resolucija: Prvič se obsoja in obžaluje barbar. postopanje zapeljanih množic proti nedolžnemu srbo - hrvatskemu narodu, drugič se pred celim kulturnim svetom protestira proti dejstvu, da so avstrijske oblasti odobravale in dopuščale vandalizem nerazodne mase; tretjič je »Omladina« vesela, da večina Hrvatov ne odobrava napade Frankove stranke; četrtič »Omladina« pozdravlja vse Hrvate, Slovence in Srbe, ki trpe vsled nezasišanih in nepravilnih napadov in ki so kljub temu ostali ponosni. — To resolucijo prinašajo vsi srbski listi razen vladnega lista »Samouprava«.

Katoliški hujškalci.

Dunaj, 6. julija. Katoliški »Volksbund« je imel protestno zborovanje, na katerem so govorili razni govorniki natančno po Šusteršičevem konceptu. Po zborovanju so hoteli uprizoriti protisrbske demonstracije, toda le kakih 500 ljudi se je dalo zapeljati. Ti so nekaj časa tavalili po Ringu. — Zvečer so hoteli demonstrirati v IV. okraju pred srbskim poslaništvom. Policija pa je ostro nastopila ter demonstracije preprečila.

Aretiran zarotnik?

Budimpešta, 6. julija. »Az Est« poroča iz Zemuna, da so tam aretirali nekega 17letnega Svetozara Popovića, ki je baje sokriv na sarajevskih atentatih. Poslali so ga z močno eskorto v Sarajevo.

Prepovedan film.

Arad, 6. julija. Mestno glavarstvo je prepovedalo filme o atentatu v Sarajevu, v kolikor se tičejo atentata samega.

Denuncijanti na delu. — Poročilo o včerašnjem shodu v Uniju.

Dunaj, 6. julija. Urednik »Slovenca«, znani Stefe je poslal včeraj na Dunaj korespondenci »Herzog« poročilo o klerikalnem shodu v Uniju. Pri tem ga ni bilo sram, da se je po svoji stari navadi prav debelo zlagal. Porabil pa je to priliko, kakor izvem iz najzane slivješega vira, tudi za podlo denunciacijo. Poročal je, da je bilo na shodu 4000 ljudi navzočih, v isti sapi pa se je zlagal tudi, da sta bili »Narodna tiskarna« in »Učiteljska tiskarna« obdani z gostim policijskim kordonom ter dostavili, da je to znak slabe vesti. Svoje poročilo je zasolil na koncu z besedami, da je treba to srbsko »Sippschaft« s koreninami vred izruvati.

Dunaj, 6. julija. V brzojavki »Herzog« govori Stefe o atentatu z besedami deželnega glavarja, da je za atentat brez dvoma odgovorna srbska vlada. Tudi one besede nava, ko pravi Šusteršič: »Mi imamo cesarja po božji milosti, Srbi pa kralja po milosti morilcev.«

Zagorje ob Savi, 6. julija. Danes ponoči so na Sokolskem domu žalno zastavo raztrgali. Provzročitelje tega ostudnega dejanja je iskati v klerikalni stranki. Vrši se preiskava.

Cesar.

Dunaj, 6. julija. V soboto popoldne ob 1. se je peljal cesar z dvora v Schönbrunn. Zaradi slabega vremena se je cesar peljal v zaprtem vozu, pri katerem pa so bila okna odprta. Cesarja je spremlil pobočni major baron Catinelli. Vso pot je prirejalo ljudstvo cesarja ovacije.

Cesar in dogodki v Bosni.

Dunaj, 6. julija. Kakor izvem, je cesar pred par dnevi sprejel v avdienci srbskega podpredsednika bosanskega sabora dr. Dimovića. Dr. Dimović je imel vtisk, da cesar nikakor ne želi, da se prične še ostrejša kampanja proti Srbom v Bosni. Cesar, po ministru Bilinskem informiran, je mnenja, da naj ostane Bilinski še nadalje vrhovni upravitelj obeh dežel. Na drugi strani pa je smatral za gotovo, da bo moral deželni šef Potiorek odstopiti. Potiorek je glava protisrbske gonje. On je spuščal v svet nerresnične vesti o dosedanjih uspehih preiskave, on je tudi pridobil glavnega voditelja Franko-Fartimašev v Bosni dr. Peršića, da je prevzel zastopstvo Principa in Cabrinovića, v prozornem namenu, da ju zagovarja tako, da bi bilo dokazano, da je obstojala zarota.

Dunaj, 6. julija. Cesar je v soboto zvečer ponovno sprejel v posebni privatni avdienci prestolonaslednika Karla Frana Josipa. Danes popoldne je sprejel ministra Berchtolda v poldrugourni in ministra Bilinskega v polurni avdienci. Jutri se odpelje cesar v običajnem spremstvu v Italijo.

Samomor v Novem mestu.

Novo mesto, 6. julija. Finančni paznik Fran Brinar je skočil snoči s

srede državnega mosta v Krko. Pustil je na mostu svojo uniformo. Brinar je utonil. Danes so našli njegovo truplo. Vzrok samomora je neznan.

Hrvatski sabor.

Zagreb, 6. julija. Deset hrvatskih poslancev koalicijske je izročilo v današnji seji hrvatskega sabora predlog, da naj se izključijo frankovski poslanci dr. Horvat, Frank, St. Vučetić in J. Zatluka za šestdeset sej zaradi škandalov, ki so jih provzročili ti poslanci v zadnji žalni seji hrvatskega sabora. Pričakovati je zelo burne seje, izključitev pa bo gotovo sprejeta.

Italijanska zbornica.

Rim, 6. julija. Italijanska zbornica je bila včeraj odgodena do jeseni.

Nemčija.

Berolin, 6. julija. Nemški cesar je imenoval državna tajnika K. u. h. n. a in pl. J. a. g. o. w. a za člana pruskega kabineta.

Francoska.

Pariz, 6. julija. Senat je sprejel člen finančnega zakona, s katerim se sprejema princip splošnega dohodninskega davka, odklonil pa je predlog, da naj se splošni dohodninski davek nadomesti z doklado na sedanje direktne davke.

Smrtno elektriziranje.

Berolin, 6. julija. V bližini Span-dava se je utrgala žica električne naprave. Delavci, ki so bili v bližini, so se hoteli elektrizirati. Enajst se jih je prišlo za roke, oba skrajna pa sta prišla za konec žice. Električni tok je vse strašno opeknel. Pet delavcev je na mestu ubilo, dva pa sta pozneje umrla.

Proces proti Mme. Caillaux.

Pariz, 6. julija. Proces proti Mme. Caillaux se prične 20. julija.

Pariz, 6. julija. Predsednik porotnega sodišča Albanal je v ječi Saint Lazare izročil gospe Caillaux v soboto obtožnico. Predsednik sodišča je zahteval potrdilo. Ko je ga. Caillaux podpisala potrdilo, se ji je tresla roka, rekla je da vsled injekcije, ki jo je bila ono jutro dobila. Mme. Caillaux ima 5 dni čisto, da se pritoži pri kasacijskem dvoru proti obtožbi.

Rusija.

Petrograd, 6. julija. Ruska дума je sprejela zakonski načrt, s katerim se ministrski svet pooblašča, dovoljevati prosti uvoz inozemskega premoaga za državne in privatne železnice od 17. julija 1914 naprej za eno leto.

Atenski poslanik Zedinjenih držav.

New York, 6. julija. Ameriški poslanik v Atenah Williams, ki je pred kratkim izjavil, da je vseh albanskih homatij kriva evropska požrešnost, je bil odpoklican.

Mehika.

Washington, 6. julija. Poroča se, da bo pri današnji volitvi izvoljen za mehiškega predsednika Fedro Lacurain. Huerta pride kot poslanik v inozemstvo. Razširjene so vesti o atentatu na Huerto.

REVOLUCIJA V ALBANIJI.

Knez se hoče odpovedati.

Milan, 6. julija. »Perseveranza« poroča iz diplomatskega vira, da namerava knez Viljem albanski v najkrajšem času odstopiti. Odpotoval bo iz Drača na avstro - ogrski vojni ladji. Do tega sklepa ga je privedlo dejstvo, da nima nobenega denarja več, da je njegova vojaška situacija zelo slaba in da Malisori trumoma dezertirajo. Tudi je Romunska prepovedala najemanje romunskih prostovoljcev, ki naj pridejo knezu na pomoč.

Drač, 6. julija. Prenek Bib Doda je dospel sem ter zahteva od albanske vlade denarja, sicer ne more pomagati knezu. Ministrski svet se za nova plačila ni mogel odločiti, ker albanska vlada nimanič več denarja. Prenek Bib Doda je bil sprejet tudi od kneza, kateremu je nasvetoval, da se naj preseli v Skader.

Berolin, 6. julija. Znani dunajski Oberalbanec Gurschner je dospel sem ter nabira prostovoljce za Albanijo. Nemška vlada mu je dovolila nabirati samo inozemce, katerih je nabral do sedaj baje 300.

Milan, 6. julija. Iz Drača poročajo, da so se vršile snoči pred kneževu palačo demonstracije. Prebivalstvo je protestiralo proti strogemu vojaškemu režimu.

Rim, 6. julija. Miriditi so naznačili holandskim častnikom, da imajo orožniki v Draču zveze z vstaši.

Srbski vpadi.

Belgrad, 6. julija. Srbski tiskovni urad kategorično demantira vse vesti, da bi bila srbska vlada odposlala srbske čete v Albanijo ali pa da bi bile srbske čete brez povelja prekorale albansko mejo.

Vstaši.

Drač, 6. julija. Vstaši so zavzeli Starovo.

Rim, 6. julija. Iz Drača poročajo, da so vstaši iz Škaka poslali prebival-

cem Berata proklamacijo, da jih pregovore, da se pridružijo vstaji in razobesijo turške zastave. V proklamaciji zagotavljajo vstaši Beračane pomoči tripelentente ter grške in srbske vlade.

Isa Boljetinac.

Drač, 6. julija. Uradno se poroča, da se nahaja Isa Boljetinac živ in zdrav v Draču.

Epirci.

Drač, 6. julija. Epirci so napadli Korico in mesto tudi vzeli. Pri tem so vjeli holandska častnika Schnellerja in Martinkroota ter bivšega avstrijskega častnika Gilardija, Zagrebčana. Vest povsem še ni potrjena.

Atene, 6. julija. »Agence d' Athenes« označuje vse vesti, kakor da bi epijske čete začele prodirati proti severu, kot izmišljene.

Rim, 6. julija. »Agenzia Stefani« poroča iz Drača, da je dospel deputacija iz Argirokastrona v Drač ter zahtevala, da napravi tam mir in red, sicer se bo mesto pridružilo Epircem.

Esad paša.

Pariz, 6. julija. Esad paša je dospel sem. Pravijo, da se pogaja za zopetni vstop v turško armado.

Grška in Turčija.

Atene, 6. julija. Med Grško in Turčijo je prišlo do sporazuma. Obe državi sta se dogovorili, da se glede spornih vprašanj obrneta na kako nevtrarno velesilo kot razsodnico.

Atene, 6. julija. Atenski listi poročajo, da je neka turška topničarka med Egejskimi otoki napadla neko grško ladjo z begunci. Turki so baje pomorili vse begunce.

Turški prestolonaslednik.

Carigrad, 6. julija. Nemški cesar je povabil turškega prestolonaslednika Jusuf Izzedina k velikim nemškim manevrom.

Gospodarstvo.

— Goriški eksportni trg. Iz Gorice poročajo: 2. t. m. so prodali na tukajšnjem eksportnem trgu: 8 stotov jabolk po 40 K, 40 stotov hrušk po 36 K, 30 stotov breskev po 70 K stot, 100 kg marelic po 1 K kg, 50 stotov češenj po 36 K, 12 stotov češpelj po 24 K stot, 40 kg fig po 76 v kg, 100 kg agreža po 34 v, 40 kg ribizelja po 48 v, 90 kg jagod po 1 K kg, 20 stotov ostročjega fižola po 22 K, 2 stota graha po 34 K, 30 stotov krompirja po 10 K stot.

— Zopet poslabšana trgovinska bilanca. Meseca maja je znašal uvoz 3409 milij. kron (+ 553 milij. proti maju 1913), izvoz pa 2384 milij. kron (+ 123 milij.). V mesecih januarimaj je znašal uvoz 15426 milij. kron (+ 155 milij.), izvoz pa 11182 milij. (+ 214). Trgovinska bilanca izkazuje za prvih pet mesecev pasivum 4244 milij. kron napram 2907 milij. lani in je torej za 1337 milij. kron višji nego lani. Bilanca se je poslabšala, ker je narasel uvoz, predvsem poljedelskih pridelkov, tekstilnih surovin itd. Pri izvozu je značilno, da se je znižal izvoz sladkorja. Uvoz deželnih pridelkov je bil v prvih petih mesecih skoro dvakrat tako velik, kakor v isti dobi lani in je znašal 598 milij. kron, torej za 308 milij. kron več nego lani. Uvoz pšenice je znašal 1.670.000 stotov v vrednosti 333 milijon. kron in od tega pripada samo na mesec maj 942.000 stotov. Pšenica se je uvažala iz Romunske, Nemčije, Rusije in Severne Amerike. — Uvoz bombaževine je za 264 milij. kron večji nego lani ter znaša 1676 milij. kron, uvoz volne znaša 827 milij. kron (+ 18 milij.). Uvoz klavne in vprežne živine se je zvišal za 53 milij. kron; uvoz goveje živine se je znižal za 34 milij. kron; uvoz prašičev se je zvišal za 96 milij. kron.

Današnji list obsega 6 strani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: dr. Vladimir Ravnihar, drž. poslanec. Lastnina in tisk »Narodne tiskarne«.

Kdor Odol dosledno rabi vsak dan, po našem današnjem znanju kar najboljše neguje sobe in usta. Cena: 1/2 steklenice K 1.20, 1/4 steklenice (dosti za več mesecev) K 2.

ljani

občni zbor

šri

točno ob pol 9. zvečer

tnega magistrata.

RED:

5. Samostojni predlogi članov, ki se mo-
ajo po § 43. društvenih pravil vsaj osem
ni pred občnim zborom izročiti pismeno
avnatelstvu.

6. Volitev revizijskega odseka za l. 1914,
obstoječega iz treh računskih pregledovalcev
n dveh namestnikov, iz srede članov, ki ne
ripadajo ravnateljstvu.

2615

Ivan Volk,
tajnik.

Nizke cene!

Kupujte in naročite sušne, modno blago, perilo i. dr. pri

Zahtevajte vzorce!

LENASI & GERKMAN.

Ljubljana,
Strojanjska ulica 4

&

Vseobec. zastopnik.

DRUŽBA „P. WERNIG“ BOROVLJE, KOROŠKO.

LOVSKE PUŠKE-
STRELJIVO. PO-
PRAVILA. REVOL-
VERJI. ITD. ITD.
„ CENIK 1914. „

Uvažno za „Sokole“!
Ravnokar sem dobil jako lične
sokolske spominske znake.

CENA 60 VIN.

Ker sem edini pooblaščen od „Slovenske Sokolske Zveze“, sem pre-
pričan, da bodejo brati „Sokoli“ segali po istih, osobito pa še, ko
je polovica čistega dobička v prid „Slovenski Sokolski Zvezi“. Pri
naročilu več komadov dam primeren popust. Se priporoča

MILKO KRAPEŠ, urar in trgovec,
Ljubljana, Jurčičev trg št. 3.

2353

1329

Modni salon

Joane Schiller, So. Petra cesta 29
priporoča veliko izbero izgotovljenih dunajskih
damskih in dekliških slavnikov
... praznih oblik in nakita. ...

Samo kratek čas!

NOVO!

NOVO!

Grand Hippodrom Noblesse.

Usojam si cenj. p. n. občinstvu naznanjati,

da sem s svojim hipodromom prve vrste
dospel v Ljubljano, Lattermannov drevored

Vsak dan velika javna razveseljevanja za dame, gospode
in otroke ob koncertu. Cele ure zabavo za gledalce, ker je
vedno kaj za smeh. — Lastna godba. — Restavracija.

2579

Vijudno vabi

Kornel Kabath.

Stavbeno podjetje:

Prevzamem javne in zasebne
stavbe, železobetonske mostove,
strobe itd. — Popravila iz-
vršujem po najnižjih cenah.
Izdelujem načrte in dajem
strokovna navodila.

Parketna tovarna:

Velika zaloga hrastovih in
bukovih desčic, katere dobavim
z ali brez polaganja; prevza-
mem tudi popravila in pola-
gam desčice na stara že ob-
stoječa tla.

Strojno mizarstvo:

Izdelujem vsa stavbeno-mizar-
stvo tičeča se dela, pohištvo le
proti naročilu. Izvršujem tudi
vsakovrstna popravila točno,
povoljno in po nizkih cenah.

Tesarstvo:

Prevzamem vsa v to stroko
spadajoča dela, kakor: strešne
stole, strobe, verande, barake
odre i. t. d. — Popravila
izvršujem točno in solidno.

Parna žaga:

Kupujem hrastov, bukov in
smrekov les in žagam hlode
tudi proti plačilu. — Po že-
leznici poslan les se dostavi na
žago po lastnem industrijskem
tiru iz državnega kolodvora.

Ustanovljeno l. 1900.

U. Scagnetti, Ljubljana.

Tehnična pisarna: za skladiščem državnega kolodvora.

436

Telefon šte. 299.

Jadranska banka filijalka v Ljubljani

Centrala v Trstu. Filijalke v Dubrovniku, Kotoru, Metkoviću, Opatiji, Splitu, Šibeniku, Zadru.

Zivahna zveza z Ameriko.

Delniška glavnica K 3.000.000.

Nakazila v Ameriko in akreditivi.

Kupuje in prodaja vrednostne papirje
(rente, zastavna pisma, delnice, srečke
itd.) — Valute in devize. — Promete
k vsem izobanjem.

Sprejema vloge na hranilne knjižice
ter na žire in tekoči račun.
Obrestovanje od dne vložitve do dne dviga.
Rentni davek plača banka iz svojega.

Ekompтира: menice, devize in fakture.
— Zavarovanje vredn. papirjev proti
kurzal izgabi. — Revizija izobanja
sredk brezplačno. — Rembours-kredit.
— Berzna naročila. — Inkase.